

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FILOZOFICKÁ FAKULTA

ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

KOMPARATIVNÍ ANALÝZA ČESKÉHO A ŠPANĚLSKÉHO PRÁVA
OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ A ROZBOR PŘÍSLUŠNÉ ŠPANĚLSKÉ PRÁVNÍ
TERMINOLOGIE

Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petruš, Ph.D.

Autor práce: Ondřej Činčura

Studijní obor: Španělský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

Ročník: 3.

2014

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 5. května 2014

.....
Ondřej Činčura

Poděkování

Tímto bych rád poděkoval JUDr. Mgr. Ivu Petřů, Ph.D. za cenné rady a připomínky při psaní této práce.

Anotace

Cílem práce je čtenáři stručně představit historii, prameny a jednotlivé druhy obchodních společností v České republice a ve Španělsku a následně tyto úpravy porovnat a zhodnotit míru jejich podobnosti a rozdílnosti. Sekundární cíl práce je analyzovat vybranou španělskou právní terminologii.

Práce je rozdělena do sedmi kapitol, které se zabývají představením obchodních společností v České republice a ve Španělsku, porovnáním podobnosti a rozdílnosti právních pramenů, typů společností a analýzou španělské právní terminologie. Práce rovněž obsahuje glosář pojmů a resumé ve španělštině.

Annotation

The main goal of this bachelor thesis is to briefly present the history, sources and types of corporations in the Czech Republic and Spain and to subsequently compare these and to evaluate the rate of similarities and differences among them. Secondary goal of the thesis is to analyse selected legal terminology.

The thesis is divided into seven chapters, which deal with the presentation of the types of companies in the Czech Republic and Spain, comparison of the similarities and differences of the legal sources, types of companies and with analysis of Spanish legal terminology. The thesis also contains a glossary of terms and a résumé in Spanish.

Obsah:

1. Úvod.....	10
2. Obchodní společnosti v ČR.....	12
2.1. Historie práva obchodních společností v ČR.....	12
2.2. Prameny práva obchodních společností v ČR.....	13
2.3. Společná ustanovení obchodních společností.....	14
2.3.1. Společná ustanovení.....	14
2.3.2. Založení obchodní korporace.....	14
2.3.3. Jednočlenná společnost.....	15
2.3.4. Vklad.....	15
2.3.5. Podíl.....	15
2.3.6. Zrušení a zánik obchodní korporace.....	15
2.4. Osobní obchodní společnosti.....	16
2.4.1. Veřejná obchodní společnost.....	17
1) Charakteristika.....	17
2) Založení veřejné obchodní společnosti.....	17
3) Práva a povinnosti společníků.....	18
4) Zrušení společnosti.....	18
2.4.2. Komanditní společnost.....	19
1) Charakteristika.....	19
2) Založení komanditní společnosti.....	19
3) Práva a povinnosti společníků.....	20
4) Zrušení společnosti.....	20
2.5. Kapitálové společnosti.....	21
2.5.1. Společnost s ručením omezeným.....	21
1) Charakteristika.....	21
2) Založení společnosti s ručením omezeným.....	22
3) Práva a povinnosti společníků.....	23
4) Orgány společnosti s ručením omezeným.....	24
a) Valná hromada.....	24
b) Jednatel.....	25
c) Dozorčí rada.....	25

5)	Zrušení společnosti.....	26
2.5.2.	Akciová společnost.....	26
1)	Charakteristika.....	26
2)	Založení společnosti.....	27
3)	Akcie – podoby a formy.....	27
a)	Podoby akcií.....	28
b)	Formy akcií.....	28
4)	Orgány společnosti.....	28
a)	Valná hromada.....	29
b)	Dualistický systém.....	29
c)	Monistický systém.....	30
5)	Práva a povinnosti akcionářů.....	31
6)	Zrušení a likvidace společnosti.....	32
3.	Obchodní společnosti ve Španělsku.....	33
3.1.	Historie práva obchodních společností ve Španělsku.....	33
3.2.	Prameny práva obchodních společností ve Španělsku.....	33
3.3.	Společná ustanovení španělského Obchodního Zákoníku.....	34
3.3.1.	Založení společnosti.....	35
3.3.2.	Zánik společnosti.....	35
3.3.3.	Práva a povinnosti společníků.....	35
3.4.	Dělení obchodních společností ve Španělsku.....	36
3.5.	Obchodní společnosti s neomezeným ručením.....	37
3.5.1.	Sociedad colectiva.....	37
1)	Charakteristika.....	37
2)	Založení společnosti.....	37
3)	Práva a povinnosti společníků.....	38
4)	Zrušení společnosti.....	38
3.5.2.	Sociedad en comandita simple.....	39
1)	Charakteristika.....	39
2)	Založení společnosti.....	39
3)	Práva a povinnosti společníků.....	40
4)	Zrušení společnosti.....	40
3.5.3.	Sociedad comanditaria por acciones.....	41
1)	Charakteristika.....	41

2)	Založení společnosti.....	41
3)	Práva a povinnosti společníků.....	42
4)	Orgány společnosti.....	43
a)	Řídící orgán.....	43
b)	Valná hromada.....	44
5)	Zrušení společnosti.....	45
3.6.	Obchodní společnosti s omezeným ručením.....	46
3.6.1.	Sociedad anónima.....	47
1)	Charakteristika.....	47
2)	Jednočlenná společnost.....	47
3)	Založení společnosti.....	47
4)	Akcie.....	49
5)	Práva a povinnosti společníků.....	50
6)	Orgány společnosti.....	51
7)	Zrušení společnosti.....	51
3.6.2.	Sociedad de responsabilidad limitada.....	51
1)	Charakteristika.....	51
2)	Založení společnosti.....	51
3)	Práva a povinnosti společníků.....	52
4)	Orgány společnosti.....	52
5)	Zrušení společnosti.....	52
4.	Komparativní analýza.....	53
4.1.	Analýza pramenů obchodního práva.....	53
4.2.	Analýza obchodních společností.....	54
4.2.1.	Veřejná obchodní společnost.....	54
4.2.2.	Komanditní společnost.....	54
4.2.3.	Komanditní společnost na akcie.....	55
4.2.4.	Společnost s ručením omezeným.....	55
4.2.5.	Akciová společnost.....	56
5.	Rozbor právní terminologie.....	57
5.1.	Obchodní společnosti.....	57
5.2.	Účastníci obchodních společností.....	58
5.3.	Vklad, podíl a základní kapitál.....	58
5.4.	Akcie.....	59

5.5. Obecné pojmy.....	59
6. Glosář.....	61
7. Závěr.....	63
Resumé.....	65
Seznam použité literatury.....	67

1. Úvod

Téma mé bakalářské práce jsem si vybral proto, že mne zajímá obecná problematika obchodu a s tím úzce spojená sféra obchodních společností u nás i v zahraničí. Dle mého názoru je v dnešním světě velmi užitečné se v této oblasti dobře orientovat.

Primárním cílem této práce je čtenáře podrobně seznámit s historií, strukturou, typologií a základními instituty, které se vztahují k českému a španělskému právu obchodních společností. Sekundární cíl práce je analýza a komparace pramenů českého a španělského obchodního práva, struktury a náležitostí obchodních korporací a příslušné právní terminologie. Ve své práci se budu snažit určit míru podobnosti a rozdílnosti popisovaných skutečností, která bude podle mého názoru v obchodně i politicky sjednocené Evropě velmi vysoká.

Jádro práce rozdělím do dvou hlavních kapitol. V první kapitole, nejprve stručně představím historii českého práva obchodních společností, přičemž se zaměřím zejména na tzv. polistopadové období, čili od roku 1989 až po současnost.

Po stručném úvodu do historie uvedu základní prameny právní úpravy českého práva obchodních společností, které bude následovat analýza jednotlivých typů českých obchodních společností. U osobních společností, tedy u veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti, se zaměřím zejména na detailní charakteristiku typu obchodní společnosti, prerekvizity a postup nutný k jejímu založení, práva a povinnosti společníků a popis procesu zániku firmy. Kapitálové společnosti, jmenovitě společnost s ručením omezeným a akciovou společnost doplním také o popis orgánů společnosti. Prezentace struktury akciové společnosti bude také zahrnovat seznámení s monistickým a dualistickým pojetím statutárních orgánů společnosti a představení stěžejních druhů a forem akcií.

Druhá kapitola, věnující se právu obchodních společností ve Španělském království bude strukturálně takřka identická s první kapitolou. Historický kontext bude představen v potřebné šíři, poté shrnu charakteristické znaky, zakládací postupy, práva a povinnosti společníků a způsoby zániku u španělských obchodních společností.

V kapitole věnované komparativní analýze obou úprav shrnu a porovnáám hlavní rozdíly a podobnosti v českém a španělském právu obchodních společností. Důraz bude kladen zejména na porovnání právních pramenů, základních pojmů vztahujících se k danému tématu a také k samotné úpravě obchodních společností.

Sekundární cíl práce, kterému bude věnovaná poslední kapitola, tedy rozbor vybrané španělské právní terminologie, provedu za použití česko-španělských a španělsko-českých právnických slovníků. Rozbor doplním o dvojjazyčný glosář pojmů.

Hlavními zdroji práce jsou převážně primární právní prameny daných zemí, pro českou část zejména zákon č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích a pro španělskou část tamější Obchodní zákoník a královský dekret č. 1/2010. Dále budu čerpat z publikací nebo internetových zdrojů zabývajících se komentářem těchto zákonů. Pro praktickou část práce použiji převážně mé vlastní překlady, vytvořené s pomocí právnických překladových slovníků.

2. Obchodní společnosti v ČR

2.1. Historie práva obchodních společností v ČR

Za počátek obchodního práva na českém území je obecně považováno vyhlášení Všeobecného německého obchodního zákoníku (AD HGB) z roku 1861, který byl na území Rakouského císařství přijat zákonem 17. prosince 1862 jako „Všeobecný zákoník obchodní“ (AHGB).¹

Po skončení První světové války a rozpadu Rakouska-Uherska byl zmíněný obchodní zákoník tzv. recepční normou přijat na schůzi Národního výboru 28. října 1918. Tímto krokem však v českých zemích vznikl fenomén tzv. právního dualismu. Na českém území platila rakouská norma AHGB, zatímco na Slovensku platil uherský obchodní zákoník z roku 1875.² V reakci na tuto rušivou situaci, s přihlédnutím ke stavu v tehdejšímu Polsku, kde byly v platnosti právní řády čtyři (německý, francouzský, rakouský a ruský), se začalo teoreticky uvažovat o jeho unifikaci. Prakticky však nedocházelo k výrazným změnám.³ Za nejvýraznější projev snahy o sjednocení je považováno přijetí zákona č. 111/1927 Sb. proti nekalé soutěži.⁴

Všeobecný zákoník obchodní byl platný až do komunistického převratu v roce 1948, kdy byl nahrazen Občanským zákoníkem č. 141/1950 Sb.⁵ Nový režim však potřeboval regulovat vztahy mezi socialistickými právními subjekty, proto byla tato norma několikrát novelizována. Z tohoto hlediska patrně nejvýznamnější novelou bylo přijetí Hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., který upravoval právě tyto vztahy.⁶

Komunistická ideologie nahlížela na soukromé podnikání velmi negativně, proto bylo až do 90. let 20. století obchodní právo de facto potlačeno.⁷ Události roku 1989 si vynutily zásadní změnu Hospodářského zákoníku, který byl shledán jako nevyhovující. Začala se proto připravovat zásadní novela, která by odpovídala potřebám

---

¹ LOCHMANOVÁ, Ludmila. *Základy obchodního práva*. 1. Vyd., Ostrava: Key Publishing, 2009, ISBN 978-80-7418-044-6, s. 9

² Tamtéž

³ ELIÁŠ, K., BEJČEK, J., HAJN, P., JEŽEK, J., A KOL. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, ISBN 80-7179-854-1 s. 42.

⁴ Tamtéž

⁵ LOCHMANOVÁ, Ludmila. *Základy obchodního práva*. 1. Vyd., Ostrava: Key Publishing, 2009, ISBN 978-80-7418-044-6, s. 10

⁶ PELIKÁNOVÁ, Radka a HEJDA Jan. *Přehled obchodního práva*. 1. Vyd., Ostrava: Key Publishing, 2010, ISBN 978-80-7418-072-9, s. 8-9.

⁷ http://iuridictum.pecina.cz/w/Obchodn%C3%AD_z%C3%A1kon%C3%ADk

demokratického tržního hospodářství. Nový obchodní zákoník (513/1991 Sb.) vstoupil v účinnost 1. ledna 1992.⁸

Autoři komentářů (např. prof. Eliáš) se shodují, že tento předpis byl nedopracovaný, o čemž svědčí přes 50 novelizačních opatření.⁹

Současná úprava práva obchodních společností je tvořena Zákonem o obchodních korporacích (zákon č. 90/2012 Sb.), který v této sféře nahradil obchodní zákoník. Zákon o obchodních korporacích vstoupil v platnost 22. března 2012 a účinnosti nabyl 1. ledna 2014.

2.2. Prameny práva obchodních společností v ČR

Hlavním pramenem práva obchodních společností v České republice je Zákon o obchodních korporacích (č. 90/2012 Sb.), který vstoupil v platnost společně s Novým občanským zákoníkem (č. 89/2012 Sb., NOZ) 1. ledna 2014.

Zákon č. 90/2012 Sb. upravuje segment obchodního práva týkající se obchodních společností. Obecná ustanovení ohledně právnických osob (zejména jejich likvidace) či problematika vztahující se například k hospodářské soutěži, obchodním závazkovým vztahům či vymezení některých pojmů jako prokura, obchodní jmění nebo firma je obsažena v občanském zákoníku (č. 89/2012 Sb.).¹⁰

Hlavním autorem zákona o obchodních korporacích je doc. JUDr. Bohumil Havel, Ph.D. (*1975)

Zákon o obchodních korporacích se dělí do tří částí. První část, která je dále rozdělena do šesti hlav, obsahuje v první hlavě společná ustanovení pro všechny obchodní korporace (§ 1-7), dále pak upravuje založení obchodní korporace (§ 8-10), definice pojmů jako například jednočlenná společnost (§ 11-14), vklad (§ 15-29), základní kapitál (§30), podíl (§ 44-62) a další.

Druhá hlava první části upravuje veřejnou obchodní společnost (§ 95-117), třetí hlava se zabývá komanditní společností (§ 118-131), čtvrtá hlava společností s ručením

---

⁸ PELIKÁNOVÁ, Radka a HEJDA Jan. *Přehled obchodního práva*. 1. Vyd., Ostrava: Key Publishing, 2010, ISBN 978-80-7418-072-9, s. 9.

⁹ http://iuridictum.pecina.cz/w/Obchodn%C3%AD_z%C3%A1kon%C3%ADk

¹⁰ NESNÍDAL, Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 10-11

omezeným (§ 132-242), pátá hlava akciovou společností (§ 243-551) a šestá hlava, se vztahuje k družstvu (§ 552-773).

Druhá část zákona o obchodních korporacích definuje ustanovení závěrečná a přechodná (§ 774-785) a část třetí je věnována účinnosti zákona (§ 786).

2.3. Společná ustanovení obchodních společností

Společná ustanovení, která jsou uvedena v paragrafech § 1 – 94 Zákona o obchodních korporacích je rámec pravidel platný pro všechny typy obchodních společností, ať už jsou osobní nebo kapitálové.

2.3.1. Společná ustanovení

§ 1 zákona č. 90/2012 Sb. taxativně vymezuje typy obchodních korporací v České republice. Jsou to osobní společnosti (veřejná obchodní společnost a komanditní společnost), kapitálové společnosti (společnost s ručením omezeným a akciová společnost) a družstva (družstvo a evropská družstevní společnost).

2.3.2. Založení obchodní korporace

Dle § 8, odstavec 1. zákona č. 90/2012 Sb. se veškeré obchodní korporace zakládají sepsáním společenské smlouvy. Pokud je zakládána kapitálová společnost, je nutné, aby tato smlouva měla charakter veřejné listiny. Veřejná listina je definována v § 567 zákona č. 89/2012 Sb. takto: „Veřejná listina je listina vydaná orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci nebo listina, kterou za veřejnou listinu prohlásí zákon; to neplatí, pokud trpí takovými vadami, že se na ni hledí, jako by veřejnou listinou nebyla.“¹¹ Samotný vznik společnosti je podmíněn zápisem do obchodního rejstříku, o který musí být dle § 9 zákona č. 90/2012 Sb. podána žádost do 6 měsíců ode dne založení, jinak je smlouva považována za neplatnou.

---

¹¹ Zákon č. 89/2012 Sb., § 567

2.3.3. Jednočlenná společnost

Podle § 11-12 zákona č. 90/2012 Sb. uvádí, že kapitálové společnosti může založit jediný zakladatel. Ten pak zároveň zastává funkci nejvyššího orgánu společnosti.

2.3.4. Vklad

Vklad je v § 15 zákona č. 90/2012 Sb. definován jako „peněžní vyjádření hodnoty předmětu vkladu do základního kapitálu obchodní korporace“. Předmět vkladu může být peněžitý nebo nepeněžitý. Druhý jmenovaný však musí být vždy ocenitelný penězi a nesmí se jednat o práce či služby. Tím, že se společník zaváže vložit vklad do společnosti, mu vzniká tzv. vkladová povinnost. Správou peněžitých i nepeněžitých vkladů je podle § 18 zákona č. 90/2012 Sb. společenskou smlouvou pověřen správce vkladů. Dle § 30 zákona č. 90/2012 Sb. je souhrn všech vkladů (peněžitých i nepeněžitých) označován jako „základní kapitál.“

2.3.5. Podíl

Podíl podle § 31 zákona č. 90/2012 Sb. představuje „účast společníka v obchodní korporaci a práva a povinnosti z této účasti plynoucí.“ Nesnídal a Dušková jej v komentáři k zákonu o obchodních korporacích definují jako majetkovou hodnotu, která vyjadřuje účast společníka a s tím pojená práva a povinnosti.¹² § 32 zákona č. 90/2012 Sb. omezuje každého společníka na vlastnictví pouze jednoho podílu v té samé obchodní korporaci; zároveň však utváří výjimku pro společníky v kapitálových společnostech a pro podíl komanditisty v komanditní společnosti.

2.3.6. Zrušení a zánik obchodní korporace

Soudu přísluší zrušit obchodní korporaci z důvodů, které jsou uvedeny v § 171 a § 172 občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.). Tyto důvody jsou následující:¹³

- 1) uplynutím doby, na kterou byla založena
- 2) dosažením účelu, pro který byla založena

---

¹²NESNÍDAL, Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 21

¹³ Zákon č. 89/2012 Sb., § 171-172

- 3) dnem určeným zákonem nebo právním jednáním o zrušení právnické osoby, jinak dnem jeho účinnosti
- 4) dnem právní moci rozhodnutí orgánu veřejné moci, nestanoví-li se v rozhodnutí den pozdější
- 5) vyvíjí nezákonnou činnost v takové míře, že to závažným způsobem narušuje veřejný pořádek
- 6) již nadále nesplňuje předpoklady vyžadované pro vznik právnické osoby zákonem
- 7) nemá déle než dva roky statutární orgán schopný usnášet se
- 8) pokud tak stanoví zákon

§ 93 zákona č. 90/2012 Sb. pak uvádí další důvody pro zrušení obchodní společnosti.¹⁴

- 1) pozbyla všechna podnikatelská oprávnění; to neplatí, byla-li založena i za účelem správy vlastního majetku nebo za jiným účelem než podnikání
- 2) není schopna po dobu delší než 1 rok vykonávat svou činnost a plnit tak svůj účel
- 3) nemůže vykonávat svou činnost pro nepřekonatelné rozpory mezi společníky
- 4) provozuje činnost, kterou podle jiného právního předpisu mohou vykonávat jen fyzické osoby, bez pomoci těchto osob

Společnost podle § 185 zákona č. 89/2012 Sb. zaniká dnem výmazu z obchodního rejstříku.

2.4. Osobní obchodní společnosti

Osobní obchodní společnosti je zákonem definovaná skupina společností, u kterých je přepokládáno osobní ručení alespoň některých společníků za závazky společnosti neomezeně, zpravidla celým svým majetkem. Do této skupiny patří veřejná

---

¹⁴ Zákon č. 90/2012 Sb., § 93

obchodní společnost a komanditní společnost, která však nese určité prvky kapitálových společností.¹⁵

2.4.1. Veřejná obchodní společnost

1) Charakteristika

Veřejná obchodní společnost je společnost, kterou zakládá libovolný počet společníků, zákon však vyžaduje minimálně dva. Firma také ze zákona musí ve svém názvu obsahovat označení „veřejná obchodní společnost“, které může být eventuálně nahrazeno zkratkou „veř. obch. spol.“ nebo „v.o.s.“. Pokud v názvu společnosti figuruje jméno některého ze společníků, je dostatečné označení „a spol.“. Tato právní forma společnosti je typickým příkladem osobní společnosti. Společníci nemají žádnou povinnou vkladovou povinnost (společenská smlouva však může se souhlasem všech společníků vkladovou povinnost určit). Za závazky společnosti ručí všichni společníci stejným dílem a to do výše celého majetku společníka. Společníkem ve veřejné obchodní společnosti může být jak fyzická tak právnická osoba. Pokud je společníkem právnická osoba, dle § 92, odstavec 2. zákona č. 90/2012 Sb. jeho práva a povinnosti vykonává jí pověřený zástupce, kterým může být pouze fyzická osoba.

Statutárním orgánem společnosti jsou zpravidla všichni společníci. Pokud společenská smlouva určí jinak, může být statutárním orgánem jmenován pouze některý (nebo někteří) ze společníků.

2) Založení veřejné obchodní společnosti

Založení veřejné obchodní společnosti se řídí obecnými náležitostmi pro zakládání obchodních korporací. Společníci tedy musí sepsat společenskou smlouvu, jejíž minimální náležitosti jsou dispoziitivně uvedeny v § 98 zákona č. 90/2012 Sb. Smlouva musí obsahovat firmu společnosti, což je název, pod kterým je společnost zapsána v obchodním rejstříku. Dále smlouva musí obsahovat předmět podnikání nebo údaj o tom, že společnost byla založena za účelem správy vlastního majetku. Poslední povinnou náležitostí je určení společníků. V případě fyzických osob se uvádí celé jméno a bydliště, u právnických osob název a sídlo.

---

¹⁵ NESNÍDAL Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 14

Společnost vzniká zápisem do obchodního rejstříku, jež je učiněn na základě návrhu, který podávají všichni společníci. K tomuto návrhu je třeba přiložit společenskou smlouvu.

3) Práva a povinnosti společníků

Obecná práva společníků jsou definována v § 107 a § 108 zákona č. 90/2012 Sb. Je to právo nahlížet do všech dokladů společnosti a kontrolovat tam obsažené údaje a právo domáhat se u soudu jménem společnosti náhradu újmy, kterou společnosti způsobil jiný ze společníků. § 104 zákona č. 90/2012 Sb. dále opravňuje společníka k náhradě výdajů, které mu vznikly při zařizování záležitostí společnosti. Každý společník je také podle § 102 oprávněn domáhat se jménem společnosti u soudu splnění vkladové povinnosti společníka, který tak dosud neučinil v případě, že společenská smlouva vkladovou povinnost určuje.

Povinnosti společníků jsou přímo v zákoně regulovány pouze ve dvou případech. První případ je zákaz konkurence, který stanovuje § 109 zákona č. 90/2012 Sb. Ve druhém případě zákon společníkovi ukládá splnění vkladové povinnosti, pokud je tato povinnost ukotvena ve společenské smlouvě.

Další práva a povinnosti, které nejsou přímo zmíněna v zákoně z něj lze logicky odvodit.

4) Zrušení společnosti

§ 113 zákona č. 90/2012 Sb. vyjmenovává další důvody pro zrušení veřejné obchodní společnosti, které rozšiřují obecný výčet z § 93 zákona č. 90/2012 Sb. a důvody uvedené v §171 a § 172 občanského zákoníku. Jsou to například smrt společníka, ledaže společenská smlouva umožňuje dědění podílu, vyloučení společníka na základě § 115 zákona č. 90/2012 Sb. nebo jiné důvody, které určuje společenská smlouva.

2.4.2. Komanditní společnost

1) Charakteristika

Komanditní společnost sdílí mnoho společných prvků s veřejnou obchodní společností, což je jedním z důvodů, proč je zařazena mezi osobní společnosti. Není to však osobní společnost v pravém slova smyslu, neboť má rovněž některé významné charakteristiky kapitálových společností. Často o ní tak bývá pojednáváno jako o hybridu mezi osobní a kapitálovou společností.

V komanditní společnosti figurují dva druhy společníků. Tzv. komanditisté a komplementáři. Zatímco komanditisté jsou v mnoha směrech takřka identičtí se společníky veřejné obchodní společnosti, komplementáři bývají přirovnáváni ke společníkům ve společnosti s ručením omezeným.¹⁶

Firma musí ze zákona obsahovat označení „komanditní společnost“, které může být nahrazeno zkratkou „kom. spol.“ nebo „k. s.“. Pokud je ve jméně firmy obsaženo jméno nějakého komanditisty, je na něho ve věci ručení za závazky společnosti nahlíženo jako na komplementáře; ručí tedy celým svým majetkem.

Statutárním orgánem společnosti jsou podle § 125 zákona č. 90/2012 Sb. všichni komplementáři. Stejně jako v případě veřejné obchodní společnosti, společenská smlouva může některé komplementáře ze statutárního orgánu vyjmout.

2) Založení komanditní společnosti

Pro zakládání komanditní společnosti platí prakticky stejný postup jako pro založení veřejné obchodní společnosti.¹⁷ Společenská smlouva však musí podle § 124 zákona č. 90/2012 Sb. obsahovat také jasné určení toho, kdo ze společníků je komanditista a kdo komplementář. Také musí být určena výše vkladu každého komanditisty.

---

¹⁶ PELIKÁNOVÁ, Radka a HEJDA Jan. *Přehled obchodního práva*. 1. Vyd., Ostrava: Key Publishing, 2010, ISBN 978-80-7418-072-9, s. 36

¹⁷ § 119 zákona č. 90/2012 Sb.

3) Práva a povinnosti společníků

V komanditní společnosti se vyskytují dva druhy společníků. Komanditisté, kteří mají vkladovou povinnost a podle § 122 zákona č. 90/2012 Sb. ručí za závazky společnosti do výše svého nesplaceného vkladu podle stavu zápisu v obchodním rejstříku, nebo pokud tak společenská smlouva určuje, podle tzv. komanditní sumy, což je částka, kterou se komanditista zavazuje k ručení za závazky společnosti.¹⁸ Komanditní suma nemůže být nižší, než komanditistův vklad. Minimální výše vkladu komanditisty není určena.

Druhým typem společníků jsou tzv. komplementáři. Ti se velmi podobají společníkům ve veřejné obchodní společnosti. Nemají vkladovou povinnost, ale do společnosti mohou vklad vložit. Za závazky společnosti pak ručí celým svým majetkem.

§ 126 zákona č. 90/2012 Sb. určuje, že zisk a ztráta se dělí mezi společnost a komplementáře na polovinu, pokud společenská smlouva neurčí jinak. Komplementáři si rozdělují zisk i ztrátu rovným dílem, komanditisté si rozdělují pouze zisk po zdanění dle poměru jejich podílů ve společnosti. Ztrátu komanditisté nenesou.

4) Zrušení společnosti

Právní úprava týkající se zrušení a zániku komanditní společnosti je prakticky totožná s úpravou veřejné obchodní společnosti. Výjimku tvoří § 127 zákona č. 90/2012 Sb., který uvádí důvody, které naopak nejsou důvodem pro zrušení společnosti.

- 1) prohlášení konkursu na majetek komanditisty nebo zamítnutí návrhu na zahájení insolvenčního řízení pro nedostatek majetku komanditisty anebo zrušení konkursu proto, že je komanditistův majetek zcela nepostačující
- 2) schválení oddlužení komanditisty
- 3) doručení vyrozumění o neúspěšné opakované dražbě v řízení o výkonu rozhodnutí nebo exekuci komanditisty
- 4) smrt nebo zánik komanditisty

Tyto důvody vedou podle odstavce 2. § 127 zákona č. 90/2012 Sb. k zániku účasti komanditisty ve společnosti. Jediný uvedený důvod pro zrušení

---

¹⁸ § 129 zákona č. 90/2012 Sb.

komanditní společnosti uvádí odstavec 3. §127 zákona č. 90/2012 Sb. a to je ten, že žádný z komplementářů nesplňuje požadavky § 46 zákona 90/2012 Sb.

2.5. Kapitálové společnosti

Do skupiny kapitálových společností patří podle § 1 odstavce 2. zákona č. 90/2012 Sb. společnost s ručením omezeným a akciová společnost. Kapitálové společnosti se od osobních společnostmi typicky odlišují v několika zásadních bodech, jako je omezení ručení za závazky společnosti, povinná vkladová povinnost pro všechny společníky a zřizování zvláštního orgánu pro řízení společnosti.¹⁹

2.5.1. Společnost s ručením omezeným

1) Charakteristika

Společnost s ručením omezeným je stejně jako komanditní společnost považována za společnost se směsí prvků jak osobního tak kapitálového typu společnosti. Společníci v tomto typu společnosti ručí všichni společně a nerozdílně pouze do výše nesplacené části vkladu, která je zapsána v obchodním rejstříku v době, kdy byli věřitelem vyzváni k plnění. Pokud společník splatil celý svůj vklad a tato skutečnost byla zanesena do obchodního rejstříku, jeho ručení zaniká.²⁰

Firma společnosti musí podle zákona obsahovat označení „společnost s ručením omezeným“, které může být nahrazeno zkratkou „spol. s.r.o.“ nebo „s.r.o.“.

Podíly společníků jsou v § 133 zákona č. 90/2012 Sb. určeny podle poměru jeho vkladu k základnímu kapitálu společnosti. Společenská smlouva však připouští několik druhů podílů. § 135 zákona č. 90/2012 Sb. říká, že podíl, se kterým jsou spojena stejná práva a povinnosti tvoří jeden druh. Podíl, který na sebe žádná práva a povinnosti neváže, se nazývá základní podíl. Společenská smlouva umožňuje, aby jeden společník vlastnil více podílů různého druhu.

Podíl společníka může být rovněž představován tzv. kmenovým listem, což je dle § 137 zákona č. 90/2012 Sb. cenný papír na řad. Tento cenný papír, vydávaný

---

¹⁹ NESNÍDAL Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 14

²⁰ NESNÍDAL Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 51

k podílům, jejichž převoditelnost není omezena, musí mít dle §138 zákona č. 90/2012 Sb. následující náležitosti.

- 1) označení, že se jedná o kmenový list
- 2) jednoznačnou identifikaci společnosti
- 3) výši vkladu připadající na podíl
- 4) jednoznačnou identifikaci společníka
- 5) označení podílu, k němuž je kmenový list vydán
- 6) označení kmenového listu, jeho číslo a podpis jednatele nebo jednatelů²¹

Ačkoliv je kmenový list de facto cenným papírem, nelze s ním podle odstavce 4. § 137 zákona č. 90/2012 Sb. obchodovat na evropském ani jiném veřejném trhu.

2) Založení společnosti s ručením omezeným

Jelikož má společnost s ručením omezeným formu kapitálové společnosti, podle obecných ustanovení ji může formou veřejné listiny založit jediný společník. Ten pak zároveň vykonává funkci nejvyššího orgánu. Všichni společníci se dle § 139 zákona č. 90/2012 Sb. zapisují do seznamu společníků, který vede společnost. Tento zápis musí obsahovat jméno a bydliště, případně sídlo společníka, jeho podíl, označení podílu, odpovídající výše vkladu, počet hlasů náležející k podílu a povinnost přispět na vytvoření vlastního kapitálu peněžitými prostředky nad společníkův vklad spojenou s podílem, bude-li určená v den zápisu do seznamu společníků.²²

Minimální výše vkladu pro založení společnosti je 1 Kč, pokud společenská smlouva neurčí jinak. Vklad lze do společnosti vložit i v nepeněžité formě. Vklad však musí ocenit soudní znalec, kterého při zakládání společnosti vybírají společníci.

Společenská smlouva musí podle § 146 odst. 1. zákona č. 90/2012 Sb. obsahovat firmu společnosti, předmět podnikání nebo činnosti společnosti, určení společníků uvedením jména a bydliště nebo sídla, určení druhu podílu každého společníka a práv a povinností s tím spojených, pokud to společenská smlouva umožňuje. Dále pak výši vkladu nebo vkladů připadajících na podíl nebo podíly, výši základního kapitálu a počet jednatelů a způsob jejich jednání za společnost.

---

²¹ § 138 zákona 90/2012 Sb.

²² § 139 odst. 2. zákona 90/2012 Sb.

Při zakládání musí společenská smlouva obsahovat také vkladovou povinnost zakladatelů včetně limitu pro její splnění, údaj o tom, koho zakladatelé určují jednatelem nebo jednatelem, určení správce vkladů a v případě nepeněžitého vkladu jeho popis, ocenění, částku, kterou se započítává na emisní kurz a určení osoby znalce, který provede jeho ocenění. Tyto údaje podle odst. 2. § 146 zákona č. 90/2012 Sb. lze po založení společnosti ze smlouvy vypustit.

Podání návrhu na zápis od obchodního rejstříku je podmíněno splacením celého vkladového ážia, nejméně 30% každého peněžitého vkladu a vnesením případných nepeněžitých vkladů.

3) Práva a povinnosti společníků

Zákon o obchodních korporacích č. 90/2012 Sb. v § 150 - § 152 definuje dvě základní povinnosti společníků ve společnosti s ručením omezeným. První je vkladová povinnost, což znamená, že společník musí tuto povinnost splnit nejpozději v době, kterou určí společenská smlouva, nejpozději však do 5 let od vzniku společnosti. Této povinnosti společník nemůže být zproštěn. Úrok z prodlení peněžitého vkladu je dvojnásobek úrokové sazby z prodlení, stanovené jiným právním předpisem, neurčí-li společenská smlouva jinak. Společník, který nesplnil vkladovou povinnost, může být valnou hromadou vyloučen ze společnosti.

Druhou povinností společníka je odevzdat kmenový list v případech stanovených zákonem. Tyto důvody jsou podle § 152 zákona č. 90/2012 Sb. výměna kmenového listu, vyznačení nové výše vkladu nebo jeho zničení. Pokud společník neodevzdá kmenové listy, budou tyto prohlášeny za neplatné. Nově vydané kmenové listy pak budou podle § 153 zákona č. 90/2012 Sb. prodány za přiměřenou cenu podle § 213 zákona č. 90/2012 Sb.

Práva společníků jsou zejména právo na informace, institut společnické žaloby a právo na podíl ze zisku.

Právo na informace, ustanovené v § 155 a § 156 zákona č. 90/2012 Sb., spočívá v tom, že společník má právo na zasedání valné hromady i mimo něj požadovat od jednatelem informace o společnosti, možnost nahlédnout do dokladů společnosti a kontrolovat údaje tam obsažené. Jednatelé však mohou ve dvou případech odmítnout

poskytnutí informace, a to pokud jde o utajovanou informaci nebo pokud je informace veřejně dostupná. Další práva tohoto typu případně definuje společenská smlouva.²³

Společnická žaloba umožňuje společníkovi podle § 157 zákona č. 90/2012 Sb. domáhat se jménem společnosti náhrady újmy způsobené jednatelem, nebo podle § 157 odst. 2. způsobené členem dozorčí rady nebo jiné vlivné osoby. Důvody pro podání této žaloby jsou také uplatnění práva společnosti na splnění vkladové povinnosti proti společníkovi, který je v prodlení s plněním nebo vyloučení společníka pro neplnění vkladové povinnosti.

Na podíl ze zisku a jeho výplatu v penězích má každý společník podle § 161 zákona č. 90/2012 Sb. právo na základě poměru jejich podílů, pokud společenská smlouva neurčí jinak. Pokud společník drží podíl, s nímž je spojeno právo na pevný podíl ze zisku, je tento podíl splatný 3 měsíce ode dne účetní závěrky.

4) Orgány společnosti s ručením omezeným

a) Valná hromada

Valná hromada, jakožto nejvyšší orgán společnosti s ručením omezeným, umožňuje společníkům na své schůzi podílet se na řízení společnosti. Každý společník se schůze valné hromady podle § 168 zákona č. 90/2012 Sb. účastní osobně, nebo v zastoupení držitele písemné plné moci vydané právě pro tento účel. Valná hromada je usnášeníschopná, pokud je přítomna alespoň polovina společníků s hlasovacím právem. Každý společník pak disponuje hlasy v poměru jeden hlas na jednu korunu základního vkladu. Tyto náležitosti však může upravovat společenská smlouva.

Pro rozhodování ve věcech změny obsahu společenské smlouvy, rozhodnutím, které by mohly ke změně smlouvy vést, rozhodnutí o připuštění nepeněžitého vkladu nebo rozhodnutí o zrušení společnosti s likvidací je podle § 171 zákona č. 90/2012 Sb. nutný souhlas alespoň dvou třetin všech společníků. Pokud valná hromada nejedná o výše zmíněných věcech, rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných společníků.

Valnou hromadu podle zákona svolává jednatel minimálně jednou za každé účetní období, pokud zákon či společenská smlouva neurčí jinak. Tzv. kvalifikovaní

---

²³ NESNÍDAL Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 55

společníci, tedy ti, jejichž vklady tvoří alespoň 10% základního kapitálu nebo 10% hlasovacích práv mohou podle § 187 zákona č. 90/2012 Sb. požádat jednatele o svolání valné hromady a projednání jimi navržených záležitostí. Pokud společnost nemá jednatele nebo pokud jednatel neplní své povinnosti, je ke svolání valné hromady podle zákona oprávněn kterýkoliv společník nebo dozorčí rada.

Termín valné hromady je třeba společníkům oznámit nejméně 15 dní před jejím konáním. Na jejím zasedání je pak zvolen předseda a zapisovatel. Valná hromada rozhoduje svým usnesením, proti kterému lze v zákonné lhůtě podle § 191 zákona č. 90/2012 Sb. podat protest.

b) Jednatel

Jednatel nebo jednatele jsou podle zákona statutárním orgánem společnosti. Zajišťuje obchodní vedení společnosti a rovněž mu podle § 196 zákona č. 90/2012 Sb. přísluší vedení předepsané evidence, účetnictví a seznamu společníků. Na požádání jednatel informuje společníky o poměrech ve společnosti.

Pokud má společnost více jednatelů, mohou tito utvořit kolektivní orgán; pokud orgán nevytvoří, je třeba k rozhodnutí o vedení společnosti podle § 195 zákona č. 90/2012 Sb. souhlas většiny z nich, pokud společenská smlouva neurčí jinak

Jednatel ze zákona nesmí podnikat ve věci předmětu činnosti v jiné obchodní společnosti či ve prospěch někoho jiného, nesmí být členem statutárního orgánu jiné společnosti a také se nesmí účastnit podnikání v jiné obchodní korporaci nebo být společníkem s neomezeným ručením, potažmo ovládající osoba ve společnosti se stejným předmětem podnikání.

c) Dozorčí rada

Pokud společenská smlouva nebo jiný právní předpis neurčí jinak, dozorčí radu není třeba ve společnosti s ručením omezeným zřizovat. Je-li zřízena, podle § 201 zákona č. 90/2012 Sb. dohlíží na činnost jednatelů, nahlíží do obchodních knih, účetních knih, účetních závěrek a jiných dokladů a kontroluje tam obsažené údaje, podává žalobu podle § 187 zákona č. 90/2012 Sb. o svolání valné hromady a jednou ročně ji o své činnosti informuje.

Členem valné hromady nesmí být dle § 187 zákona č. 90/2012 Sb. jednatel nebo jiná osoba oprávněna podle zápisu v obchodním rejstříku jednat za společnost. Pro člena dozorčí rady platí stejná omezení ve věcech konkurence aj. jako pro jednatele.

5) Zrušení společnosti

§ 241 zákona č. 90/2012 Sb. definuje zrušení společnosti s ručením omezeným jako dohodu společníků ve formě veřejné listiny.²⁴ Za určitých důvodů, které jsou uvedeny ve společenské smlouvě, se společník může domáhat zrušení společnosti u soudu. Pokud byly společností vydány kmenové listy, § 242 zákona č. 90/2012 Sb. stanovuje, že jejich odevzdáním vzniká nárok na likvidačním zůstatku společnosti.

2.5.2. Akciová společnost

1) Charakteristika

Akciová společnost je typickým reprezentantem kapitálových společností. Společníci, kteří se v akciové společnosti nazývají akcionáři, vkládají do společnosti kapitál, který je podle § 243 zákona č. 90/2012 Sb. rozdělen na určitý počet cenných papírů, tzv. akcií. Řízení společnosti je svěřeno profesionálnímu managementu,²⁵ akcionář se tak na něm přímo nepodílí.

Obchodní firma akciové společnosti musí podle zákona obsahovat označení „akciová společnost“, případně pak „akc. spol.“ nebo „a.s.“. Základní kapitál společnosti je stanoven § 246 zákona č. 90/2012 Sb. na minimálně 2 000 000 Kč. Pokud společnost vede podle zvláštního předpisu účetnictví v eurech, pak je základní kapitál 80 000 EUR.

Se všemi akcionáři, bez ohledu na počet a druh akcií, které drží je vždy zacházeno stejně.

---

²⁴ NESNÍDAL Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 75

²⁵ <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/akciová-společnost-v-nové-upravě-od-roku-2014-43858.html>

2) Založení společnosti

§ 250 zákona č. 90/2012 Sb. určuje, že k založení akciové společnosti je potřeba přijetí tzv. stanov. Stanovy musejí podle stejného paragrafu obsahovat povinné náležitosti, a to: firmu a předmět podnikání nebo činnosti, výši základního kapitálu, počet akcií, jejich jmenovitou hodnotu a určení jejich formy. Pokud jsou vydány akcie různých druhů, je potřeba uvést jejich název a práva s nimi spojená. Je také nutné uvést počet hlasů spojených s jednou akcií a způsob hlasování na valné hromadě. Poslední povinné náležitosti jsou údaj o tom, jaký způsob vnitřní struktury byl zvolen a případně jiné údaje, stanoví-li tak zákon o obchodních korporacích.

Při zakládání akciové společnosti pak musí stanovy také obsahovat údaje o tom, kolik akcií který zakladatel upisuje a za jaký emisní kurs, v jaké výši byl splacen základní kapitál, určení ceny nepeněžitých vkladů, odhad výše nákladů na založení společnosti, určení členů orgánů společnosti, kteří budou voleni valnou hromadou, jmenování správce vkladů a v případě vydání zaknihovaných cenných papírů také čísla jejich majetkových účtů. Po vzniku společnosti a splnění vkladové povinnosti lze tyto náležitosti, které jsou povinné při zakládání společnosti, vypustit.

Ocenění nepeněžitých vkladů provádí, stejně jako ve společnosti s ručením omezeným, soudní znalec.

Založení společnosti podle § 253 zákona č. 90/2012 Sb. vstupuje v účinnost, pokud každý zakladatel splatil emisní ážio²⁶ a alespoň 30% jmenovité nebo účetní hodnoty určené ve stanovách upsaných akcií do doby podání návrhu na zápis do obchodního rejstříku. Není-li tato povinnost splněna, nelze společnost zapsat do obchodního rejstříku a umožnit tak její vznik.

3) Akcie – podoby a formy

Akcie, jakožto cenný papír společnosti, musí podle § 259 zákona č. 90/2012 Sb., nezávisle na její formě či druhu, povinně obsahovat označení, že jde o akcii, jednoznačnou identifikaci společnosti, jmenovitou hodnotu akcie, údaje o druhu akcie a označení její formy, pokud nebyla vydána jako zaknihovaný cenný papír. Akcii na jméno je třeba ještě doplnit o jméno akcionáře, kterému náleží. § 260 zákona č. 90/2012

---

²⁶ Rozdíl mezi emisním kurzem akcie a její jmenovitou nebo účetní hodnotou.

Sb. doplňuje náležitosti akcie o její číselné označení a podpis člena nebo členů představenstva.

a) Podoby akcií

Podle § 256 zákona č. 90/2012 Sb. může být akcie z hlediska své podoby vydána jako fyzický cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír. Fyzické akcie mají listinnou podobu, zatímco zaknihované akcie jsou vedeny pouze jako zápis v evidenci zaknihovaných cenných papírů. Takovou evidenci v České republice vede např. Centrální depozitář cenných papírů a.s. Převod zaknihovaných akcií je podle § 275 zákona č. 90/2012 Sb. neomezený, neurčí-li stanovy společnosti jinak a provádí se změnou zápisu v evidenci zaknihovaných cenných papírů. Převod listinné akcie lze provést tzv. rubopisem a následným předáním.

b) Formy akcií

Z hlediska formy akcie se můžeme setkat s tzv. akciemi na jméno a akciemi na majitele. Akcie na jméno, někdy také nazývána akcie na řad, je forma cenného papíru, na němž figuruje jméno jejího vlastníka, který je zapsán do seznamu akcionářů společnosti. Ten pak vykonává práva a povinnosti, která jsou s akcií spojená.

Akcie na majitele, nebo také akcie na doručitele je akcie, která může být podle § 263 odst. 2. zákona č. 90/2012 Sb. vydána pouze jako zaknihovaný cenný papír nebo imobilizovaný cenný papír. Ta je pak neomezeně převoditelná podle § 274 zákona č. 90/2012 Sb.

4) Orgány společnosti

Akciová společnost umožňuje výběr ze dvou systémů vnitřní struktury společnosti. Monistický a dualistický systém. Volba struktury se provádí při zakládání, kdykoliv je však možné ji změnit prostřednictvím změny stanov. Pokud nastanou nějaké pochybnosti, je podle zákona předpokládáno automatické zvolení dualistického systému. Bez ohledu na zvolený systém je valná hromada nejvyšším řídicím orgánem akciové společnosti.

a) Valná hromada

Akcionáři se na zasedání valné hromady podílejí na řízení společnosti. Pokud nejsou přítomní osobně, mohou být podle § 399 zákona č. 90/2012 Sb. zastoupeni prostřednictvím plné moci, která byla vydána za účelem zastoupení na valné hromadě nebo osobou zapsanou v evidenci investičních nástrojů jako správce či osoba oprávněna vykonávat práva spojená s akciemi vedenými na daném účtu podle § 400 zákona č. 90/2012 Sb.

§ 402 zákona č. 90/2012 Sb. určuje, že valnou hromadu svolává představenstvo (případně orgán s obdobnou působností, tedy statutární ředitel podle § 456 odst. 1. zákona č. 90/2012 Sb.) alespoň jednou za účetní období, neurčí-li stanovy jinak. Členové představenstva jsou povinni se vždy účastnit valné hromady.

Valná hromada je schopná se usnášet, pokud je podle § 412 zákona č. 90/2012 Sb. přítomno tolik akcionářů, jejichž jmenovitá hodnota akcií převyšuje 30% základního kapitálu, ledaže stanovy určí jinak. § 415 zákona č. 90/2012 Sb. stanoví, že valná hromada rozhoduje většinou hlasů přítomných akcionářů, nevyžadují-li stanovy nebo tento zákon jinou většinu.

Do kompetence valné hromady patří např. rozhodování o změně stanov, změně výše základního kapitálu, odvolávání členů ostatních orgánů akciové společnosti (tj. představenstva a statutárního ředitele, případně členů dozorčí nebo správní rady), rozhodnutí o zrušení společnosti s likvidací aj.

b) Dualistický systém

Při zvolení dualistického systému struktury akciové společnosti se zřizuje představenstvo a dozorčí rada. Představenstvo vykonává dle § 435 zákona č. 90/2012 Sb. funkci statutárního orgánu a jako takovému mu přísluší obchodní vedení společnosti. Dále pak do gesce představenstva podle § 435 odst. 4. zákona č. 90/2012 Sb. spadá vedení účetnictví, předkládání účetní závěrky a návrh na rozdělení zisku nebo ztráty, určí-li tak stanovy.

Členové představenstva jsou podle § 438 zákona č. 90/2012 Sb. voleni a odvoláváni valnou hromadou a v případě, že tak stanovy určují, dozorčí rada. V představenstvu zasedají zpravidla tři členové, pokud stanovy neurčí jinak. Ti si

v rámci představenstva volí a odvolávají svého předsedu. Členové mají funkční období 1 rok, neurčí-li jinak smlouva o výkonu funkce.

Dalším dualistickým orgánem je dozorčí rada. Ta podle § 446 zákona č. 90/2012 Sb. dohlíží na výkon působnosti představenstva a na činnost společnosti. Je oprávněna, na základě svého vlastního rozhodnutí, nahlížet do všech dokumentů týkající se činnosti společnosti a kontrolovat informace v nich obsažené. Rovněž provádí dozor nad účetními závěrkami předložené představenstvem.

Stejně jako představenstvo, i dozorčí rada se skládá ze tří členů, neurčí-li stanovy jinak. Členové jsou voleni a odvoláváni valnou hromadou. Dozorčí rada má rovněž svého předsedu, který je volen členy dozorčí rady. Mandát je členům dozorčí rady udělen na 3 roky, pokud smlouva o výkonu funkce neurčí jinak.

Pro členy představenstva i dozorčí rady platí zákaz konkurence, nesmí tak podnikat v předmětu činnosti společnosti, být členem statutárních orgánů jiných společností podnikajících v předmětu činnosti a být členem jiné korporace s neomezeným ručením nebo ovládající osoba jiné osoby se stejným předmětem činnosti.²⁷

c) Monistický systém

Pokud si akciová společnost při zakládání zvolí monistický systém uspořádání, musí ustanovit správní radu a statutárního ředitele. Monistický systém je chápán pouze jako obdoba dualistického systému; v zákoně jsou tak vymezeny pouze změny oproti dualistickému pojetí.

Statutární ředitel, jak už název napovídá, zastává funkci statutárního orgánu společnosti. Náleží mu tak obchodní vedení společnosti. Do funkce jej podle § 463 zákona č. 90/2012 Sb. jmenuje správní rada. Statutárním předsedou může být pouze fyzická osoba, zároveň může také zastávat funkci předsedy správní rady.

Správní rada funguje podle § 456 zákona č. 90/2012 Sb. jako orgán s kontrolní působností. Má tři členy, neurčí-li stanovy jinak.²⁸ V zásadě vykonává správní rada

---

²⁷ Pro člena představenstva je zákaz konkurence definován v §441 zákona č. 90/2012 Sb., pro člena dozorčí rady v §451 zákona č. 90/2012 Sb.

²⁸ § 457 zákona č. 90/2012 Sb.

stejnou funkci jako dozorčí rada, vztahují se tak na ni stejná ustanovení.²⁹ V kompetenci správní rady náleží mimo jiné podle § 460 zákona č. 90/2012 Sb. určení základního zaměření obchodního vedení společnosti a dohled nad jeho řádným výkonem. Schůze správní rady svolává její předseda; pokud tak neučiní déle než 2 měsíce, je alespoň jedna třetina členů oprávněna tak učinit. Na žádost statutárního ředitele je předseda správní rady povinen její jednání svolat.

Předseda správní rady, kterým může být pouze fyzická osoba, je volen i odvoláván správní radou na funkční období, které dle § 461 zákona č. 90/2012 Sb. nesmí přesáhnout funkční období člena správní rady. Úkolem předsedy je organizace rady, řízení její činnosti a dohled nad výkonem funkce orgánů, které jsou radě podřízeny.

5) Práva a povinnosti akcionářů

Základní povinností akcionáře je podle § 344 zákona č. 90/2012 Sb. vkladová povinnost, tedy povinnost splatit emisní kurs jím upsaných akcií do doby, kterou určují stanovy nebo rozhodnutí valné hromady, nejpozději však do 1 roku ode dne vzniku společnosti nebo zvýšení jejího kapitálu.³⁰

V případě prodlení při splnění vkladové povinnosti je akcionář podle odstavce 2. § 344 zákona č. 90/2012 Sb. povinen uhradit společnosti úrok z prodlení ve výši dvojnásobku sazby úroku z prodlení stanovené jiným zákonem. Na základě výzvy představenstva je poté akcionář povinen splnit vkladovou povinnost v dodatečné lhůtě 60 dnů ode dne doručení výzvy. Pokud akcionář i po uplynutí této lhůty vkladovou povinnost nesplní, může být rozhodnutím představenstva ze společnosti vyloučen.

Práva akcionářů jsou podobná právům společníků ve společnosti s ručením omezeným. Právo na podíl ze zisku podle § 348 zákona č. 90/2012 Sb. vzniká každému akcionáři rozhodnutím valné hromady o jeho výplatě, neurčí-li stanovy vzhledem k druhu vydaných akcií jinak. Tento podíl se nazývá dividenda.

---

²⁹ NESNÍDAL Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437, s. 123

³⁰ § 344 zákona č. 90/2012 Sb.

Akcie s sebou nese také právo účastnit se valné hromady, hlasovat na ní a požadovat od společnosti vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti.³¹ K záležitostem, které jsou na valné hromadě projednávány, má každý akcionář podle § 361 zákona č. 90/2012 Sb. právo uplatňovat návrhy a protinávry.

V souvislosti s tzv. akcionářskou žalobou zákon č. 90/2012 Sb. v § 365 definuje tzv. kvalifikovaného akcionáře. Ti figurují ve společnostech, jejichž základní kapitál převyšuje 100 000 000 Kč a tito akcionáři drží minimálně 3 % podíl ze základního kapitálu společnosti vyjádřeného v jejích akciích. Pokud je základní kapitál společnosti nižší než 100 000 000 Kč, je za kvalifikovaného akcionáře považován ten, jehož podíl představuje alespoň 5 % základního kapitálu společnosti. Ve společnostech s kapitálem nad 500 000 000 Kč je pak nutný min. 1 % podíl.

Právo na akcionářskou žalobu pak těmto akcionářům umožňuje domáhat se podle § 371 zákona č. 90/2012 Sb. náhrady újmy proti členovi představenstva nebo dozorčí rady. Rovněž je tímto způsobem možno vymáhat splacení emisního kursu proti jinému akcionáři.

Kvalifikovaní akcionáři pak mohou podle § 366 zákona č. 90/2012 Sb. dávat představenstvu podnět ke svolání valné hromady a projednání jím navržených záležitostí.

6) Zrušení a likvidace společnosti

Při rušení akciové společnosti jsou uplatňována obecná ustanovení, platná pro všechny typy obchodních korporací. Následná likvidace probíhá podle ustanovení v díle č. 7 zákona 90/2012 Sb. o obchodních korporacích. Likvidační zůstatek je rozdělen mezi akcionáře v poměru podle splacené jmenovité hodnoty jejich akcií.

---

³¹ § 357 zákona 90/2012 Sb.

3. Obchodní společnosti ve Španělsku

3.1. Historie práva obchodních společností ve Španělsku

José Daniel Cuadrado Ramos ve své knize uvádí jako počátek soukromého obchodního práva ve Španělsku rok 1807, kdy byl podle francouzského vzoru rekodifikován obchodní zákoník.³² Někteří ale za prvopočátek obchodního práva v celém Španělském království považují Bilbajská nařízení z roku 1737.³³ Tato nařízení, schválená králem Filipem V., jako první upravovala kompetence obchodníků, nákupu a prodeje, pojištění aj. V nařízeních byla rovněž ukotvena vládní řídicí pravomoc nad přístavy, pronájmem lodí a sankční pravomoc pro prosazování tohoto zákona.³⁴

První moderní obchodní zákoník byl vyhlášen v roce 1829, revidován byl o 39 let později, v roce 1868 a po opětovné revizi byl vyhlášen v konečném znění 16. října 1885.³⁵ V platnost vstoupil 1. ledna 1886. Tento zákoník je přes mnohé novely a úpravy platný dodnes. Formou mnohačetných novel a doplnění byl obchodní zákoník přizpůsobován potřebám státu ve 20. a 21. století. Zároveň jako reakce na vznik nových poměrů v Evropě byl Obchodní zákoník doplňován zákony a královskými dekrety, které vytvářely právní podklad pro nově zavedené právní skutečnosti. Z hlediska práva obchodních korporací se mezi nejvýznamnější prameny, které doplňovaly Obchodní zákoník, řadí královský dekret 1784/1996 kterým se schvaluje nařízení o obchodním rejstříku. Dále zákon 3/2009 o změnách ve strukturách obchodních společností a zejména pak královský dekret 1/2010, kterým se schvaluje přepracovaný text zákona o obchodních společnostech.³⁶

3.2. Prameny práva obchodních společností ve Španělsku

Oblast práva obchodních korporací je ve Španělsku upravena ve dvou stěžejních zákonech. Tím prvním je již zmíněný Obchodní zákoník (*Código de Comercio*, dále jen CCom) z roku 1885. Ten je rozdělený do čtyř knih, které se dále dělí do tzv. titulů a článků. Tyto knihy pojednávají o:

---

³² CUADRADO RAMOS, José Daniel. *Manual de derecho mercantil*, Madrid: Starbook Editorial, 2012, ISBN 978-84-15457-09-1, s. 16

³³ <http://faculty.cua.edu/pennington/Law508/SpainLegalHistory.htm>

³⁴ <http://josemarigorordo.wordpress.com/2010/04/28/las-ordenanzas-de-bilbao-de-1737-ejemplo-de-derechos-historicos-ni-amparados-ni-respetados/>

³⁵ <http://faculty.cua.edu/pennington/Law508/SpainLegalHistory.htm>

³⁶ http://es.wikipedia.org/wiki/Derecho_mercantil

- 1) O obchodnících a obecných ustanoveních obchodu
- 2) O zvláštních obchodních smlouvách
- 3) O námořním obchodě
- 4) O pozastavení plateb, bankrotech a předpisech

Z hlediska práva obchodních korporací jsou nejdůležitější první dvě knihy, přičemž ta první definuje zejména obecná ustanovení a úpravu týkající se Obchodního rejstříku (*Registro Mercantil*).

Druhá kniha pak obsahuje definici typů obchodních společností, obecná ustanovení pro jejich zakládání a samotnou právní úpravu „tradičních“ typů obchodních společností, tedy veřejné obchodní společnosti (*compañía colectiva*) a jednoduché komanditní společnosti (*compañía en comandita*)³⁷.

Druhý předpis, který upravuje španělské právo obchodních společností je královský dekret 1/2010, kterým se schvaluje přepracovaný text zákona o kapitálových společnostech (*Real Decreto Legislativo 1/2010 de 2 de julio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Sociedades de Capital*). Tento dekret je základem právní úpravy kapitálových společností, tedy komanditní společností na akcie (*sociedad comanditaria por acciones*), společnosti s ručením omezeným (*sociedad de responsabilidad limitada*) a akciové společnosti (*sociedad anónima*).

Tento dekret je rozdělen do patnácti knih, které se dále dělí na kapitoly, sekce a podsekce. Celý dekret čítá 528 článků a obsahuje také sedm doplňujících ustanovení.

3.3. Společná ustanovení španělského Obchodního zákoníku

V prvním titulu druhé knihy španělský Obchodní zákoník definuje obecná ustanovení týkající se všech obchodních společností, včetně těch, které jsou formálně upraveny v královském dekretu 1/2010.

Jedná se o ustanovení ohledně zakládání obchodních společností a práv a povinností společníků.

---

³⁷ Ve španělském Obchodním zákoníku se pro označení těchto „tradičních“ společností užívá jak pojmenování „*Compañía*“, tak „*Sociedad*“. Pro přehlednost jsem se rozhodl používat více užívaný název „*Sociedad*“.

3.3.1. Založení společnosti

Založení společnosti podle ustanovení v člancích č. 116 – 124 Obchodního zákoníku provádí tak, že dvě nebo více osoby se prostřednictvím smlouvy zavazují poskytnout svůj majetek nebo práci za účelem zisku. Tento závazek je chápán jako obchodní společnost a získává tak právní subjektivitu.

Před začátkem výkonu činnosti je obchodní společnost povinna podle článku č. 118 CCom zveřejnit svůj ustavující dokument, smlouvy a status formou veřejného zápisu do Obchodního rejstříku podle článku č. 17 CCom.

3.3.2. Zánik společnosti

Článek č. 221 CCom obsahuje tři případy kdy společnost, nezávisle na její formě, zaniká. Jsou to:

- 1) uplynutí doby, na kterou byla společnost založena nebo dosažení cíle, pro který byla společnost založena
- 2) úplná ztráta majetku společnosti
- 3) zahájení fáze likvidace společnosti, která je v konkursu

Náležitosti týkající se bodu č. 3 jsou specifikovány v konečných ustanoveních zákona 22/2003 o konkursu.

3.3.3. Práva a povinnosti společníků

Články č. 170 – 174 CCom definují práva a povinnosti společníků obchodních společností. Tato ustanovení se týkají situací, kdy je společník v prodlení se splacením svého vkladu. V takovém případě má společnost na výběr mezi zákrokem proti řečenému společníkovi za účelem splacení zbytku vkladu nebo vypovědět smlouvu se společníkem a ponechat si majetek, který společník již splatil.

Pokud některý společník nesplatil nic ze svého vkladu, je podle článku č. 171 CCom povinen společnosti uhradit úrok z dlužné částky za dobu, po kterou byl se splacením v prodlení a případné škody, které tak svou nedbalostí společnosti způsobil.

Pokud má vklad společníka nepeněžitý charakter, musí být takový vklad podle článku č. 172 CCom ohodnocen na základě podmínek, které určuje společenská

smlouva. Pokud ve smlouvě takové ustanovení chybí, je ocenění nepeněžitého vkladu provedeno dvěma znalci, kteří jsou určeni se souhlasem obou smluvních stran na náklady společnosti. Pokud se zvolení znalci na ocenění vkladu neshodnou, je zvolen třetí, dodatečný znalec.

Podle článku č. 173 CCom nesmí ředitel nebo ředitelé obchodní společnosti odepřít společníkům nahlédnutí do dokumentů vyjadřující obchodní bilanci společnosti, které slouží jako osvědčení o způsobu vedení společnosti.

Posledním právem věřitele vyjádřené v článku č. 174 CCom je garance toho, že věřitel společníka nebude mít, ani v případě bankrotu společnosti, jiné právo než obstatit a přijmout jako kompenzaci to, co by podle výsledku likvidačního řízení náleželo dlužníkovi. Toto právo neplatí v případě společností obsahující akcie, tedy *sociedad en comandita por acciones* (komanditní společnost na akcie) a akciová společnost (*sociedad anónima*)

3.4. Dělení Obchodních společností ve Španělsku

Ve španělském právním řádu lze aplikovat dva způsoby rozdělení typů společností. Prvním způsobem je dělení na společnosti obchodní (*mercantiles*) a civilní (*civiles*). Jelikož je však každá společnost, která je zapsaná v obchodním rejstříku (*Registro Mercantil*) považována na obchodní společnost, je podle José Cuadrada Ramose³⁸ tento způsob dělení společností neefektivní.

Místo něj ve své knize navrhuje dělení společností na ty s ručením neomezeným (*responsabilidad ilimitada*) a omezeným (*responsabilidad limitada*), což považuje za lepší alternativu rozdělení společností. Právně toto rozdělení odpovídá českému dělení na osobní společnosti, kde alespoň některý ze společníků ručí neomezeně a kapitálové společnosti, kde společníci ručí omezeně.

---

³⁸ CUADRADO RAMOS, José Daniel. *Manual de derecho mercantil.*, Madrid: Starbook Editorial, 2012, 219 s. ISBN 978-841-5457-091. s. 68

3.5. Obchodní společnosti s neomezeným ručením

3.5.1. Sociedad colectiva (veřejná obchodní společnost)

1) Charakteristika

Sociedad colectiva je nejstarší a nejjednodušší forma obchodní společnosti,³⁹ ve které se nejméně dva společníci vystupující pod společnou obchodní firmou zavazují poskytnout svůj vklad za účelem splnění tohoto cíle.⁴⁰ Za závazky společnosti ručí všichni společníci neomezeně a nerozdílně celým svým majetkem. Řízení společnosti je svěřeno společníkovi nebo společníkům, kteří jsou určeni ve společenské smlouvě. Pokud tak smlouva neurčí, jsou všichni společníci oprávněni k vedení společnosti podle článku č. 129 CCom.

Společnost musí vystupovat pod svojí obchodní firmou, která, dle článku č. 126 CCom, musí obsahovat jména všech společníků. V případě, že firma obsahuje jména pouze některých nebo jednoho společníka, je nutné ji doplnit slovy „y *Compañía*“ (a společnost). Obchodní firma společnosti nesmí obsahovat jména jiných osob než společníků.

2) Založení společnosti

Společenská smlouva, kterou se zakládá *sociedad colectiva*, musí mít formu veřejné listiny, což znamená, že pro její uzavření je nezbytně nutná přítomnost notáře. Smlouva musí podle článku č. 125 CCom obsahovat následující náležitosti:

- 1) jména, příjmení a bydliště společníků
- 2) obchodní firmu společnosti
- 3) jména a příjmení společníku, kteří jsou pověřeni řízením společnosti a jsou oprávněni používat obchodní firmu společnosti
- 4) vyjádření kapitálu, který každý společník vložil do společnosti v peněžité nebo nepeněžité formě a případně způsob, kterým byly vklady ohodnoceny v penězích
- 5) doba, na kterou se společnost zakládá

---

³⁹ CUADRADO RAMOS, José Daniel. *Manual de derecho mercantil.*, Madrid: Starbook Editorial, 2012, 219 s. ISBN 978-841-5457-091, s. 69

⁴⁰ <http://www.ipyme.org/es-ES/DesarrolloProyecto/FormasJuridicas/Paginas/FormasJuridicas-Descripcion.aspx?cod=SCO&nombre=Sociedad%20Colectiva&idioma=es-ES>

- 6) suma peněz vyplácená každoročně, která se poukazuje řídícímu společníkovi na náklady spojené s řízením společnosti
- 7) další ustanovení, které je možné do smlouvy zařadit na žádost společníků

Při prvním zápisu společnosti do Obchodního rejstříku by měl zápis rovněž obsahovat údaje o sídle společnosti, předmětu podnikání, datu zahájení činnosti aj.⁴¹

Po sepsání tohoto dokumentu je nutné provést zápis do Obchodního rejstříku provincie, kde se nachází sídlo společnosti. Ode dne zápisu firma nabývá právní subjektivitu.

3) Práva a povinnosti společníků

Mimo práv a povinností společníků, která jsou definována ve společných ustanoveních, Obchodní zákoník garantuje všem společníkům v *sociedad colectiva* kromě práva na podílení se na řízení společnosti ve článku č. 129 CCom také právo na kontrolu vedení společnost a možnost nahlédnutí do jejího účetnictví podle článku č. 133 CCom. Právo na zisk je definováno v článku č. 140 CCom, který opravňuje každého společníka k podílu ze zisku v závislosti na velikosti jeho vkladu, neurčí-li společenská smlouva jinak. Ztráta je mezi všechny společníky rozdělena rovným dílem, jak určuje článek č. 141 CCom.

Kromě obecné vkladové povinnosti a povinnosti ručit celým svým majetkem za závazky společnosti společník podle článku č. 136 CCom nesmí podnikat ve stejném předmětu podnikání a vytvářet tak své společnosti konkurenci. V případě, že se společník takového chování dopustí, je povinen případné zisky vložit do kapitálu společnosti. Případné ztráty nese společník sám.

4) Zrušení společnosti

Obchodní zákoník v článku č. 222 uvádí další důvody pro zánik *sociedad colectiva*, které doplňují důvody obecné.

- 1) úmrtí společníka, pokud společenská smlouva neobsahuje zvláštní dodatek, který by umožnil dědění podílu nebo jeho převod mezi přeživší společníky

---

⁴¹ <http://www.ipyme.org/es-ES/DesarrolloProyecto/FormasJuridicas/Paginas/FormasJuridicas-Descripcion.aspx?cod=SCO&nombre=Sociedad%20Colectiva&idioma=es-ES> (záložka proceso de constitución)

- 2) demence, nebo jiná skutečnost, která by učinila řídicího společníka neschopným výkonu své funkce
- 3) zahájení fáze likvidace u společníka, který je v konkursu

Poslední bod je širěji upraven v zákoně 22/2003 z 9. července o konkursu.

3.5.2. Sociedad en comandita simple (jednoduchá komanditní společnost)

1) Charakteristika

Jednoduchá komanditní společnost je druhým případem společnosti, kdy je ručení alespoň některých společníků neomezené. V tomto typu společnosti figurují dva druhy společníků. Tzv. *socios colectivos*, kteří, jakožto ekvivalent českého komplementáře, ručí za závazky společnosti celým svým majetkem. Druhý typ společníků je tzv. *socio comanditario*, v překladu komanditista, jehož ručení je omezeno pouze tím, co se zavázal vložit nebo již vložil do společnosti.

Řízení společnosti je vyhrazeno pouze komplementářům. Ta musí podle článku č. 146 CCom vystupovat pod obchodní firmou, která obsahuje jména všech komplementářů nebo pouze některých. Pokud se obchodní firma skládá ze jmen pouze některých nebo jednoho z komplementářů, je nutné ji doplnit slovy „y Compañía“ a následně přidat označení formy společnosti „Sociedad en comandita“. Pokud v Obchodní firmě figurují jména všech společníků, doložka „y Compañía“ není nutná.

Jestliže se komanditista rozhodne uvést své jméno v obchodní firmě společnosti, vznikají mu podle článku č. 147 CCom stejné povinnosti jako řídicímu společníkovi, avšak jeho práva zůstávají nezměněna.

2) Založení společnosti

Veškeré náležitosti zakládací smlouvy podle článku č. 145 CCom jsou stejné jako ve veřejné obchodní společnosti. Postup pro založení se rovněž nemění. Při prvním zápisu firmy do Obchodního rejstříku je nutné, stejně jako u veřejné obchodní společnosti, uvést doplňující informace, které jsou v případě jednoduché komanditní

společnosti rozšířeny o identifikaci komplementářů a výši jejich vkladu, která musí být vyjádřena v penězích.⁴²

3) Práva a povinnosti společníků

Všichni komplementáři, ať se podílí na řízení společnosti nebo ne, mají podle článku č. 148 CCom stejnou zodpovědnost za výsledky její činnosti a stejná práva a povinnosti jako společník ve veřejné obchodní společnosti, které definuje článek č. 127 CCom. V praxi to znamená to, že za závazky společnosti ručí celým svým majetkem.

Ručení komanditisty je podle článku č. 148 CCom omezeno na částku, kterou již vložili nebo se zavázali do společnosti vložit s výjimkou případu, kdy komanditistovo jméno figuruje v obchodní firmě společnosti. V takovém případě ručí stejně jako komplementář.

Komanditisté se také podle článku č. 148 CCom nemohou podílet na řízení společnosti, a to ani jako zmocněnec komplementáře. Rovněž podle článku č. 150 CCom nemohou kdykoliv nahlížet do dokumentů, které obsahují údaje o hospodaření společnosti. To je možné pouze v době, která je určena ve společenské smlouvě. V případě, že společenská smlouva takové ustanovení neobsahuje, je komanditista s hospodařením společnosti obeznámen na konci kalendářního roku.

4) Zrušení společnosti

Zánik jednoduché komanditní společnosti se řídí stejnými pravidly, která jsou platná pro zánik veřejné obchodní společnosti, vyjádřené ve článku č. 222 Obchodního zákoníku.

---

⁴² <http://www.ipyme.org/es-ES/DesarrolloProyecto/FormasJuridicas/Paginas/FormasJuridicas-Descripcion.aspx?cod=SCOS&nombre=Sociedad%20Comanditaria%20Simple&idioma=es-ES>

3.5.3. Sociedad comanditaria por acciones (komanditní společnost na akcie)

1) Charakteristika

Článek č. 1, odst. 4 královského dekretu 1/2010 z 2. července, kterým se schvaluje přepracovaný text zákona o kapitálových společnostech (dále jen RDLeg 1/2010) definuje komanditní společnosti na akcie jako společnost, ve které je minimální základní kapitál 60 000 EUR rozdělen na akcie, který je tvořen vklady nejméně dvou společníků, z nichž alespoň jeden ručí za závazky společnosti jako komplementář, tedy celým svým majetkem.

Obchodní firma společnosti se podle článku č. 6 RDLeg 1/2010 skládá ze jmen všech komplementářů a je doplněna vyjádřením právní formy společnosti, tedy „*Sociedad comanditaria por acciones*“, případně zkratkou „*S. Com. por A.*“.

Komanditní společnost na akcie se, podle článku č. 3 RDLeg 1/2010 řídí normami, které jsou specifikované přímo pro tento typ společnosti. To co v těchto normách není stanoveno, se řídí podle ustanovení, která se vztahují na akciovou společnost (*sociedad anónima*).

2) Založení společnosti

Pro založení komanditní společnosti na akcie je ve článku č. 19 RDLeg 1/2010 vyžadován zakládací dokument ve formě společenské smlouvy, která je posléze zapsána do Obchodního rejstříku. Tato smlouva musí být podle článku č. 21 RDLeg 1/2010 schválena všemi zakládajícími společníky, ať už jde o osoby fyzické, nebo právnické. Článek č. 22 pak definuje následující náležitosti společenské smlouvy:

- 1) určení společníků
- 2) vyjádření ochoty založit kapitálovou společnost a určení zvoleného typu společnosti
- 3) vyjádření vkladů společníků, které jsou již splaceny nebo které se společník zavázal splatit a k tomuto vkladu náležící akcie
- 4) stanovy společnosti
- 5) určení osoby, které bude svěřeno vedení a reprezentace společnosti

Ustanovení pro akciovou společnost ještě určuje, že smlouva musí obsahovat vyjádření celkových nákladů na založení společnosti, nebo alespoň jejich odhad, včetně nákladů uhrazených ještě před zápisem do Obchodního rejstříku.

Obecné náležitosti stanov společnosti definuje článek č. 23 RDLeg 1/2010.:

- 1) název společnosti
- 2) předmět podnikání
- 3) sídlo společnosti
- 4) základní kapitál, jeho rozdělení na podíly nebo akcie a jeho nominální hodnota
- 5) podoba řídicího orgánu společnosti, počet administrátorů ve společnosti, případně minimální a maximální počet administrátorů, dobu výkonu jejich funkce a způsob jejich odměny
- 6) způsob rozhodování a přijímání rozhodnutí řídicího orgánu společnosti

Stanovy komanditní společnosti na akcie musí určit, kdo je komplementář. Náležitosti stanov jsou rozšířeny o ustanovení platná pro akciovou společnost. Jedná se o určení druhu a série akcií, v případě že existují. Dále je třeba uvést nesplacenou hodnotu akcií a dobu, do které budou akcie vydány. Je třeba rovněž určit, zda jsou vydané akcie listinné nebo zaknihované. V případě listinných akcií zda jsou na jméno nebo na majitele.

Společnost podle článku č. 24 RDLeg 1/2010 zahajuje svoji činnost v den schválení zakládací společenské smlouvy. Zápisem do Obchodního rejstříku získává společnost právní subjektivitu.

3) Práva a povinnosti společníků

Základní práva společníků jsou vyjádřena v článku č. 93 RDLeg 1/2010 a tato práva jsou následující:

- 1) právo na podíl ze zisku společnosti a jejího případného likvidačního zůstatku
- 2) přednostní právo při vytváření nových podílů ve společnosti nebo na odkup nově upsaných akcií, případně obligací převoditelných na akcie
- 3) právo na účast a hlasování na jednání valné hromady a s tím spojené právo zpochybňovat její rozhodnutí

4) právo na informace

RDLeg 1/2010 ve člancích č. 225 – 232 definuje povinnosti řídicích společníků (administrátorů) v kapitálových společnostech (V komanditní společnosti na akcie mohou být řídicími pracovníky pouze komplementáři.).

- 1) povinnost pečlivého řízení společnosti
- 2) povinnost zachovat loajalitu společnosti
- 3) zákaz užití jména společnosti nebo své funkce pro vlastní prospěch
- 4) zákaz zneužití neveřejných informací pro prospěch svůj nebo jiných zúčastněných osob
- 5) zákaz vzniku střetu zájmů, ať už přímo či nepřímo
- 6) zákaz konkurence, tj. podnikání v jiné společnosti se stejným předmětem činnosti
- 7) povinnost zachovat tajemství společnosti (i v případě ukončení funkce)

Zúčastněné osoby zmíněné v bodu č. 4 jsou definovány ve článku č. 231 RDLeg 1/2010. Jedná se o manžela/manželku, partnera a nejbližší příbuzenstvo společníka. Dále se jedná o ostatní společníky, řídicí společníky, společníky firem ve stejném koncernu a další.

Povinnosti řadových členů v tomto zákoně nejsou blíže specifikovány.

4) Orgány společnosti

a) Řídicí orgán

Funkce administrátora, potažmo řídicího orgánu v komanditní společnosti na akcie může být, dle ustanovení v článku č. 252 RDLeg 1/2010, svěřena pouze komplementářům. Pokud se komplementář své řídicí funkce vzdá, je nutná změna stanov společnosti. Zaniká tím také jeho povinnost ručit za závazky společnosti celým majetkem. Administrátoři jsou jmenováni valnou hromadou.

Řídicí orgán společnosti může mít dle článku č. 210 RDLeg 1/2010 následující podoby:

- 1) jediný administrátor
- 2) dva a více administrátorů, kteří mohou rozhodovat společně nebo samostatně

- 3) dva a více administrátorů, kteří musejí rozhodovat jednomyslně
- 4) v případě tří a více administrátorů je zřízeno představenstvo

Jakákoliv změna týkající se podoby řídicího orgánu společnosti je prováděna formou změny stanov.

b) Valná hromada (junta general)

Valná hromada komanditní společnosti na akcie je upravena podle nařízení vztahující se na akciovou společnost.

Článek č. 159 RDLeg 1/2010 definuje valnou hromadu jako orgán, ve kterém společníci většinou, nebo v jiném poměru určeném ve stanovách společnosti, rozhodují o záležitostech, které jsou v kompetenci valné hromady. Tyto záležitosti jsou definovány ve článku č. 160 RDLeg 1/2010.

Do kompetencí valné hromady patří následující:

- 1) schvalování účetní závěrky, jejích výsledků a obchodního vedení společnosti
- 2) jmenování a odvolávání administrátorů, likvidátorů a případně auditorů účetní závěrky a také rozhodování o postupu společnosti proti kterémukoliv z nich
- 3) rozhodování o změně stanov společnosti
- 4) rozhodování o zvýšení nebo snížení základního kapitálu společnosti
- 5) rozhodování o případném omezení nebo zániku přednostního práva společníků
- 6) rozhodování o transformaci, fúzi nebo štěpení společnosti a o přesunu jejího sídla do zahraničí
- 7) rozhodování o rozpuštění společnosti
- 8) schvalování likvidační závěrky
- 9) rozhodování o případných dalších náležitostech určených zákonem nebo stanovami společnosti

Valná hromada může mít podle článku č. 163 RDLeg 1/2010 dvě formy. Řádná valná hromada, jejíž zasedání se musí konat v prvních šesti měsících každého fiskálního roku, se podle článku č. 164 RDLeg 1/2010 schází proto, aby schválila postup vedení společnosti a účetní závěrku

Za mimořádnou valnou hromadu se podle článku č. 164 RDLeg 1/2010 považuje každá valná hromada, která není svolaná v souladu s ustanoveními platnými pro řádnou valnou hromadu.

5) Zrušení společnosti

Jelikož se komanditní společnost na akcie de facto řídí ustanoveními platnými pro akciovou společnost, jsou náležitosti pro zánik a likvidaci společnosti totožné.

Pro zánik společnosti je nutný určitý důvod. Tyto důvody se v zákoně RDLeg 1/2010 dělí do několika kategorií.

První kategorie jsou důvody ipso iure, tedy důvody určené samotným zákonem.⁴³ Tyto důvody jsou uvedeny v článku č. 360 RDLeg 1/2010.

- 1) uplynutím doby určené ve stanovách, na kterou se společnost zakládá, pokud nebylo učiněno prodloužení této doby formou změny zápisu v Obchodním rejstříku
- 2) uplynutím jednoho roku od přijetí usnesení, které snížilo základní kapitál společnosti pod zákonem stanovenou hranici

Článek č. 361 RDLeg 1/2010 tato ustanovení doplňuje o poznámku, že vyhlášení konkurzu na společnost není dostatečný důvod pro zrušení společnosti. Až zahájení likvidační fáze konkursu by bylo dostatečným právním důvodem pro zrušení společnosti.

Další kategorií důvodů pro zrušení společnosti jsou důvody obsažené ve článku č. 363 RDLeg 1/2010, které vznikají konstatováním existence určitého právního nebo statutárního důvodu.

- 1) ukončení aktivit společnosti, kterými je naplňován předmět podnikání, a jejich nevykonávání po dobu delší než jeden rok
- 2) naplnění cíle, pro který byla společnost založena
- 3) nemožnost naplnit cíle společnosti
- 4) ochromení orgánů společnosti v takové míře, která neumožňuje výkon její funkce

---

⁴³ <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/ipso-iure>

- 5) ztráty, které by způsobily pokles čistého jmění společnosti pod polovinu jejího základního kapitálu
- 6) snížení základního kapitálu pod zákonem stanovenou úroveň, nestane-li se tak v souladu se zákonným nařízením
- 7) převýšení poloviny základního kapitálu společnosti nominální hodnotou podílů bez hlasovacího práva nebo akcií bez hlasovacího práva a nevyrovnání tohoto poměru během dvou let
- 8) další důvody, které určují stanovy společnosti

Komanditní společnost na akcie rovněž zaniká smrtí, zánikem nebo zahájením likvidační fáze konkursu u všech komplementářů vyjma případů, kdy se do šesti měsíců prostřednictvím změny stanov společnosti ustanoví jiný komplementář nebo se změní forma společnosti.

Posledním důvodem pro zrušení společnosti je pak podle článku č. 368 RDLeg 1/2010 rozhodnutí valné hromady.

Zrušení společnosti nabývá platnosti po zápisu do Obchodního rejstříku. Zrušenou společnost lze v souladu s článkem č. 370 RDLeg 1/2010 znovuobnovit na zasedání valné hromady poté, co zanikl důvod pro její zrušení. Společník, který se v hlasování vyjádří proti znovuobnovení činnosti společnosti, má právo ze společnosti vystoupit.

3.6. Obchodní společnosti s omezeným ručením

Do kategorie společností s omezeným ručením spadají ty formy společností, ve kterých se nevyskytuje typ společníka, který by za závazky společnosti ručil celým svým majetkem. Patří sem akciová společnost (*sociedad anónima*) a společnost s ručením omezeným (*sociedad de responsabilidad limitada*).

3.6.1. Sociedad anónima (akciová společnost)

1) Charakteristika

Akciová společnost je v prvním článku RDLeg 1/2010 definována jako společnost, jejíž základní kapitál je tvořen vklady společníků, kteří za závazky společnosti osobně neručí. Její minimální základní kapitál je ve článku č. 4 RDLeg 1/2010 stanoven na 60 000 EUR. Společnost vystupuje pod libovolným jménem, které však musí být doplněno o označení „*Sociedad Anónima*“ nebo o zkratku „S.A.“. Akciová společnost může být založena pouze jedním společníkem.

2) Jednočlenná společnost

Jednočlenná společnost se podle 3. kapitoly RDLeg 1/2010 vyznačuje tím, že je založena pouze jedním společníkem, který je vlastníkem všech akcií společnosti a zároveň vykonává funkci valné hromady. Jeho rozhodnutí, potažmo tedy rozhodnutí valné hromady, jsou podle článku č. 15 RDLeg 1/2010 proti podpisu společníka, nebo jeho zástupce zaznamenány do zápisu a poté jsou vykonatelná jím samým, nebo administrátory společnosti.

Je možné se setkat s dalším druhem jednočlenné společnosti, která je sice založena dvěma nebo více společníky, avšak 100% akcií společnosti je majetkem pouze jednoho z nich.

Do Obchodního rejstříku musí být podle článku č. 13 RDLeg 1/2010 učiněn zápis, nastanou-li následující skutečnosti:

- a) založení jednočlenné společnosti
- b) majitelem veškerých akcií ve společnosti se stal jediný akcionář a tím vznikla jednočlenná společnost
- c) zánik skutečnosti zmíněné v bodu b), nebo změna jediného společníka v důsledku převodu části nebo všech akcií

3) Založení společnosti

Akciová společnost ve Španělsku může podle tamního práva vzniknout dvěma způsoby podle článku č. 19 RDLeg 1/2010.

- a) vznik společnosti formou společenské smlouvy mezi dvěma nebo více osobami, případně jednočlenné společnosti pak jednostranným aktem.
- b) tzv. sukcesivním způsobem, tedy veřejnou nabídkou akcií

První způsob založení prostřednictvím společenské smlouvy je stejný pro všechny kapitálové společnosti a již byl popsán v bodu č. 2 věnovanému tomuto tématu v kapitole o komanditní společnosti na akcie. Obecné náležitosti stanov určené v článku č. 23 RDLeg 1/2010 jsou doplněny o určení druhu a série akcií, v případě, že existují. Dále je třeba uvést nesplacenou hodnotu akcií a dobu, do které budou akcie vydány. Je třeba rovněž určit, zda jsou vydané akcie listinné nebo zaknihované. V případě listinných akcií zda jsou na jméno nebo na majitele.

Sukcesivní způsob založení se vyskytuje pouze u akciové společnosti a je při něm nutné dle článku č. 40 RDLeg 1/2010 před schválením společenské smlouvy prostřednictvím tzv. promotorů nabídnout skrze jakékoliv sdělovací prostředky akcie společnosti veřejnosti za účelem zisku kapitálu.

Promotoři rovněž musí při sukcesivním založení akciové společnosti předložit podle článku č. 42 RDLeg 1/2010 emisní prospekt a zakládací projekt Státní komisi pro obchod s cennými papíry (*Comisión Nacional del Mercado de Valores*). Zakládací projekt musí obsahovat následující:

- 1) jména, příjmení, národnost a bydliště všech promotorů
- 2) přesný text stanov společnosti
- 3) místo a podmínky pro upsání akcií a případně určení finanční instituce, kde předplatitelé složí sumu peněz nutnou pro upsání akcií
- 4) v případě, že se v projektu předpokládají nepeněžité vklady, je nutné přesně specifikovat jejich povahu, hodnotu a jméno nebo název vkladatelů. Rovněž je nutné uvést místo, kde budou předplatitelům k dispozici údaje o způsobu ohodnocení jejich nepeněžitého vkladu
- 5) určení Obchodního rejstříku, kde bude zapsán zakládací projekt a emisní prospekt akcií
- 6) kritéria pro změnu emise akcií v případě, že se kapitál získaný emisí bude lišit od předpokladu v zakládacím projektu

Ještě před samotnou nabídkou akcií musí promotoři podle článku č. 43 RDLeg 1/2010 předložit tento projekt Státní komisi pro obchod s cennými papíry spolu s posudkem o životnosti společnosti a dokumenty obsahující informace o emisi akcií a právech jejich předplatitelů. Kopie všech dokumentů by rovněž měly být uloženy v Obchodním rejstříku.

Samotné upsání akcií pak musí proběhnout ve lhůtě určené v zakládacím projektu a musí být splaceno nejméně 25% jejich nominální hodnoty podle článku č. 44 RDLeg 1/2010. Po uplynutí jednoho měsíce od ukončení lhůty pro upisování akcií promotoři sestaví konečný seznam akcionářů společnosti spolu s náležitostmi jako počet akcií, jejich série, nominální hodnota aj. Vydáním tohoto seznamu jsou veškeré vklady zmrazeny do doby, než bude společnost zapsána do Obchodního rejstříku.

Nejpozději do šesti měsíců od uložení zakládacího projektu v Obchodním rejstříku promotoři prostřednictvím doporučeného dopisu podle článku č. 47 RDLeg 1/2010 ustavující Valnou hromadu, na které je schváleno dosavadní řízení společnosti promotory, stanovy společnosti, nepeněžité vklady, odměna pro promotory, pověření osob řízením společnosti a určení osob, které budou schvalovat zakládací dokument společnosti. Ustavující valná hromada je schopná se usnášet v případě, že je přítomno alespoň tolik akcionářů, jejichž společné vklady představují více než polovinu základního kapitálu společnosti.

Článek č. 51 RDLeg 1/2010 určuje, že následující měsíc od konání ustavující valné hromady osoby, které byly na jejím zasedání pověřeny schválením zakládacího dokumentu, tak svým podpisem učiní a podají návrh na zapsání společnosti do obchodního rejstříku.

4) Akcie

Podle článku č. 90 RDLeg 1/2010 jsou akcie alikvotní⁴⁴, nedělitelné a hromaditelné části základního kapitálu společnosti. Článek č. 92 RDLeg 1/2010 určuje možné podoby akcií, a to listinnou a zaknihovanou. Bez ohledu na podobu je na akcii nahlíženo jako na cenný papír.

---

⁴⁴ Úměrné podílu, podílové (<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/alikvotni>)

Listinné akcie se mohou dále rozlišovat podle její formy na akcie na jméno a na majitele. Bez ohledu na formu musí listinná akcie podle článku č. 114 RDLeg 1/2010 obsahovat následující náležitosti:

- 1) název a sídlo společnosti, datum jejího zápisu do Obchodního rejstříku a daňové identifikační číslo
- 2) nominální hodnotu akcie, její číslo a sérii, do které patří a případná zvláštní práva, která se s akcií pojí
- 3) určení, zda jde o akcii na jméno nebo na majitele
- 4) omezení volného převodu akcie, pokud byla taková omezení ustanovena
- 5) určení splacené části nominální hodnoty akcie nebo potvrzení, že jde o akcii bez splátkové povinnosti
- 6) další případná práva spojená s akcií
- 7) podpis jednoho nebo více administrátorů společnosti, který může být vytištěný mechanicky během tisku. V takovém případě je nutné podpisy notářsky ověřit

Všichni držitelé akcií na jméno jsou v souladu s článkem č. 116 RDLeg 1/2010 zapsáni v rejstříku akcionářů, který vede daná akciová společnost. Ta bude za akcionáře společnosti považovat pouze ty držitele akcií na jméno, kteří byli do tohoto rejstříku zapsáni. Zároveň do něj může každý akcionář společnosti kdykoliv nahlédnout.

Akcie na jméno se dle článku č. 120 RDLeg 1/2010 převádějí změnou jména majitele v rejstříku akcionářů nebo prostřednictvím rubopisu. Převod akcií na majitele se řídí článkem č. 545 CCom a jsou převoditelné pouhým předáním.

Zaknihované akcie mají podobu zápisu v rejstříku, který vede příslušný orgán trhu s cennými papíry. Jejich předání je prováděno v souladu se zvláštním předpisem č. 116/1992 formou zápisu do rejstříku zaknihovaných cenných papírů podle článku č. 12 zákona č. 116/1992 o zaknihovaných cenných papírech. Tento zápis má stejný efekt jako předání listinné akcie.

5) Práva a povinnosti společníků

Práva a povinnosti společníků jsou totožná s komanditní společností na akcie a jsou popsána ve třetí části kapitoly věnované komanditní společnosti na akcie.

6) Orgány společnosti

Struktura orgánů akciové společnosti je téměř totožná s úpravou již popsanou ve čtvrté části kapitoly o komanditní společnosti na akcie. Výjimku tvoří to, že administrátor společnosti nemusí být společníkem v dané akciové společnosti.

7) Zrušení společnosti

Zrušení akciové společnosti již bylo popsáno v páté části kapitoly věnované komanditní společnosti na akcie.

3.6.2. Sociedad de responsabilidad limitada (společnost s ručením omezeným)

1) Charakteristika

Článek č. 1 RDLeg 1/2010 definuje společnost s ručením omezeným jako společnost, ve které je kapitál rozdělený do podílů a je tvořen vklady všech společníků, kteří za závazky společnosti ručí do výše svých vkladů. Minimální základní kapitál je článkem č. 4 RDLeg 1/2010 stanoven na 3 000 EUR.

Název společnosti musí obsahovat označení „*Sociedad de Responsabilidad Limitada*“ nebo „*Sociedad Limitada*“, případně zkratku „*S.R.L.*“ nebo „*S.L.*“.

Stejně jako akciovou společnost může společnost s ručením omezeným založit jediný společník. Jediná změna od postupu popsaného ve 2. části kapitoly věnované akciové společnosti je ta, že v případě společnosti s ručením omezeným se nebude jednat o akcie, ale o podíly ve společnosti.

2) Založení společnosti

Založení společnosti s ručením omezeným se řídí podle ustanovení, která již byla popsána ve 2. části kapitoly věnované komanditní společnosti na akcie.

Společenská smlouva musí navíc obsahovat určení způsobu organizace řízení společnosti a stanovy musí obsahovat počet podílů, na které se dělí kapitál společnosti, jejich nominální hodnotu, číslo, pokud nejsou všechny podíly stejné a určení případných práv, která se s podílem pojí.

3) Práva a povinnosti společníků

Zákon RDLeg 1/2010 garantuje společníkům stejná práva jako všem společníkům v kapitálových společnostech, která již byla popsána ve 3. části kapitoly o komanditní společnosti na akcie. Práva administrátorů, popsána tamtéž, jsou také stejná.

4) Orgány společnosti

Struktura orgánů společnosti s ručením omezeným je totožná se strukturou akciové společnosti. Je popsána ve 4. části kapitoly o komanditní společnosti na akcie. Platí ustanovení článku č. 212 RDLeg 1/2010, který určuje, že pro funkci administrátora není nutné být společníkem.

Stanovy společnosti s ručením omezeným však podle článku č. 210 RDLeg 1/2010 mohou určit více možných podob organizace řídicího orgánu společnosti. Tato skutečnost pak valné hromadě dává možnost měnit podobu řídicího orgánu bez nutnosti změny stanov.

Ustanovení platná pro valnou hromadu se také nemění.

5) Zrušení společnosti

Zrušení společnosti se řídí ustanoveními, která jsou popsána v 5. části kapitoly o komanditní společnosti na akcie.

4. Komparativní analýza

V praktické části své práce porovnám míru podobnosti a odlišnosti stěžejních právních pramenů španělského a českého obchodního práva a také samotné úpravy obchodních společností. Právní prameny porovnám z hlediska jejich struktury, rozsahu a přehlednosti.

U analýzy úpravy obchodních společností se zaměřím nejen na podobnosti české a španělské úpravy, ale zejména na rozdíly úpravy v dnešní, integrované Evropě.

4.1. Analýza pramenů obchodního práva

Prvním, a podle mne zásadním rozdílem v pramenech obchodního práva je dualita španělské právní úpravy obchodních společností. Zatímco v České republice jsou všechny základní právní formy obchodních korporací sjednoceny v jednom zákoně, tedy v zákoně č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích, španělská úprava se v tomto ohledu velmi liší. Veřejná obchodní společnost a jednoduchá komanditní společnost jsou upraveny v Obchodním zákoníku a zbývající typy společností, tedy komanditní na akcie, s ručením omezeným a akciová se řídí podle královského dekretu č. 1/2010, kterým se schvaluje přepracovaný text zákona o kapitálových společnostech.

Dalším rozdílem je struktura příslušných zákonů. V ČR zákon č. 90/2012 Sb. uvádí nejprve obecná ustanovení pro všechny typy společností a poté je rozdělen do hlav, z nichž každá je věnovaná jednomu typu společnosti. Tento způsob vnitřní struktury sdílí španělský obchodní zákoník, avšak v královském dekretu č. 1/2010 jsou oddíly rozděleny podle jednotlivých institutů, týkajících obchodních společností, např. založení společnosti, práv jejich společníků, řídicích orgánů aj.

Co se týče rozsahu právních pramenů, zákon 90/2012 Sb. se skládá ze 776 paragrafů. Španělský obchodní zákoník čítá 955 článků, avšak zahrnuje také právní úpravu s obchodními korporacemi přímo nesouvisející, např. nařízení o námořním obchodu. RDLeg 1/2010 je ve srovnání s ekvivalentním českým zákonem o poznání kratší, čítá jen 539 článků.

Z hlediska přehlednosti považuji za lépe zpracovanou českou právní úpravu, která je sjednocena do jednoho zákona a přehledněji strukturována. Španělská

legislativa je v tomto ohledu rozdělena do dvou pramenů a její vnitřní uspořádání může působit poněkud nepřehledným dojmem.

4.2. Analýza obchodních společností

Český právní řád rozlišuje čtyři základní typy obchodních společností, a to veřejnou obchodní společnost, komanditní společnost, společnost s ručením omezeným a akciovou společnost. Ve španělsku je tento model doplněn o komanditní společnost na akcie. V obou zemích je na obchodní společnosti nahlíženo jako na právnické osoby.

4.2.1. Veřejná obchodní společnost

Španělská *sociedad colectiva* je ekvivalentní právní forma české veřejné obchodní společnosti. V obou společnostech za závazky společnosti ručí všichni společníci celým svým majetkem a také všem náleží právo na obchodní řízení společnosti. *Sociedad colectiva* má však více povinných náležitostí společenské smlouvy než veřejná obchodní společnost, např. určení kompenzace výdajů řídicích členů společnosti. Obě společnosti doplňují svou obchodní firmu indikací právní formy společnosti. Zatímco česká veřejná obchodní společnost může použít dvě přípustné formy této zkratky („v.o.s.“ nebo „veř. obch. spol.“) nebo, obsahuje-li obchodní firma jméno některého ze společníků, zkratku „a spol.“, u *sociedad colectiva* je povolena pouze jedna forma a to „y *Compañía*“.

4.2.2. Komanditní společnost

Úprava komanditní společnosti je v České republice a ve Španělsku velmi podobná. V obou zemích jsou na komanditní společnosti použita ustanovení platná pro veřejnou obchodní společnost. Stejná je i struktura společníků, komanditisté (*socio comanditario*) v obou zemích ručí do výše vkladu a komplementáři (*socio colectivo*) ručí celým svým majetkem a náleží jim právo na obchodní řízení společnosti. Obchodní firma české komanditní společnosti musí být doplněna zkratkou „kom. spol.“ nebo „k. s.“ Ve Španělsku pak musí obsahovat jména všech nebo pouze některých komplementářů a musí být doplněna dvěma zkratkami a to „y *Compañía*“, v případě, že firma obsahuje jména pouze některých komplementářů a „Sociedad en comandita“. Pokud firma obsahuje jména všech komplementářů, doložka „y *Compañía*“ není nutná.

4.2.3. Komanditní společnost na akcie

Český právní řád nezná formu komanditní společností na akcie, která sdílí prvky komanditní a akciové společnosti. V *sociedad en comandita por acciones* je pro základní kapitál, který je rozdělený na akcie stanoveno minimum 60 000 EUR, komanditisté ručí do výše svého vkladu a komplementáři celým svým majetkem.

4.2.4. Společnost s ručením omezeným

Koncept společností s ručením omezeným je v České republice a ve Španělsku velmi podobný. Společníci ručí omezeně, do výše svých vkladů. Zásadní rozdíl je však v oblasti vkladů a základního kapitálu. V české společnosti s ručením omezeným je definována pouze minimální výše vkladu, tedy 1 Kč a výše základního kapitálu může být libovolná. Španělská *sociedad de responsabilidad limitada* naopak stanovuje minimální výši základního kapitálu na 3 000 EUR a neuvádí výši minimálního vkladu, pouze to, že musí být vyjádřen v eurech.

Z hlediska struktury společníků může v obou zemích společnost založit pouze jeden společník. Obchodní firma společnosti s ručením omezeným musí být v České republice doplněna označením „spol. s.r.o.“ nebo „s.r.o.“. Ve Španělsku je možno firmu označit celým jménem právní formy, tedy „Sociedad de Responsabilidad Limitada“ nebo „Sociedad Limitada“, případně zkratkou „S.R.L.“ nebo „S.L.“.

Co se týče struktury vnitřních orgánů společnosti, obě země vyžadují vznik valné hromady jakožto nejvyššího orgánu společnosti. Statutárním orgánem je v obou společnostech jednatel, ve Španělsku nazývaný „*administrador*“. Ve Španělsku *administrador* utváří tzv. řídicí orgán, který může mít čtyři různé podoby, a to podobu jediného administrátora, dvou administrátorů, kteří v jednu případě musejí rozhodovat jednohlasně a ve druhém každý samostatně a poslední možnost je zřízení představenstva společnosti, které je tvořeno třemi a více administrátory. Český právní řád oproti španělskému umožňuje nepovinné vytvoření dozorčí rady, která vykonává dohled nad jednatelem. Z toho vyplývá, že jednatel nesmí být jejím členem.

4.2.5. Akciová společnost

Česká akciová společnost i španělská „*sociedad anónima*“ jsou charakteristické tím, že jejich základní kapitál je rozdělen na akcie. Tento kapitál je pro obě země rozdílný. Ve Španělsku je pro založení společnosti nutný kapitál ve výši 60 000 EUR a musí být vyjádřený v této měně. Naopak česká právní úprava je v tomto aspektu poněkud volnější, umožňuje v souladu se zvláštním předpisem vyjádřit základní kapitál v eurech a jeho velikost je stanovena na 2 000 000 Kč nebo 80 000 EUR. Obchodní firma je velmi podobná, název musí v České republice obsahovat zkratku „akc. spol.“ nebo „a.s.“, ve Španělsku pak celým názvem „Sociedad Anónima“ nebo zkratkou „S.A.“.

Struktura orgánů v „*sociedad anónima*“ je jednodušší než u české akciové společnosti. Statutárním orgánem je valná hromada, řídicí orgán pak utvářejí administrátoři ve čtyřech možných formách popsaných výše. Česká akciová společnost umožňuje dvojí strukturu vnitřního uspořádání společnosti. Dualistický systém utváří jako statutární orgán představenstvo a na výkon jejího působení dohlíží dozorčí rada. V monistickém systému má funkci statutárního orgánu statutární ředitel a na jeho činnost dohlíží správní rada. Bez ohledu na zvolený systém je v české akciové společnosti, stejně jako ve Španělsku, za nejvyšší orgán společnosti považována valná hromada.

Oblast akcií jakožto cenných papírů je v obou zemích totožná. Zákon umožňuje akcie zaknihované a listinné, druhé jmenované lze dále rozdělit na akcie na jméno a na majitele.

5. Rozbor právní terminologie

Při rozboru právní terminologie se zaměřím na analýzu pojmů, které jsem zvolil na základě frekvence použití při psaní teoretické části této práce a také četnosti jejich výskytu v příslušných španělských zákonech. Samotný rozbor provedu porovnáním vybraných španělských pojmů, případně jejich definice v on-line slovníku Španělské královské akademie (RAE) s překladem uvedeným ve Španělsko-českém právnickém a ekonomickém slovníku (Autor: PhDr. Jiří Brynda, nakl. Linde, Praha, 2007) a také srovnáním s odpovídajícími pojmy v zákoně č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích, eventuálně v jiných příslušných zákonech. V analýze se zaměřím především na vyhodnocení míry právní a jazykové ekvivalence a poté na základě této podobnosti uvedu nejvhodnější možný překlad. Vybrané pojmy pro účely analýzy rozdělím do několika tematických skupin.

5.1. Obchodní společnosti

„*Sociedad colectiva*“ je podle on-line slovníku Španělské královské akademie (RAE) definována jako společnost, ve které všichni společníci za závazky společnosti ručí neomezeně a mají stejná práva a povinnosti. Z právního hlediska tak odpovídá české veřejné obchodní společnosti. Jazykově by byl přesnější překlad „kolektivní společnost“, ale pro zachování významu jsem se rozhodl použít pro překlad český právní ekvivalent, který se shoduje s překladem ve Španělsko-českém právnickém a ekonomickém slovníku.

„*Sociedad en comandita simple*“, ve Španělsko-českém právnickém a ekonomickém slovníku přeloženo jako jednoduchá komanditní společnost, jak již název napovídá, je jazykově i právně totožná s českou komanditní společností. Jednoduchá se nazývá proto, že španělský právní řád rozlišuje ještě „*sociedad comanditaria por acciones*“, v překladu Španělsko-českého právního a ekonomického slovníku komanditní společnost na akcie. Český právní řád takovou společnost, která sdílí prvky komanditní a akciové společnosti nezná, a tak neexistuje její český právní ekvivalent.

„*Sociedad anónima*“ a „*sociedad de responsabilidad limitada*“ jsou Španělsko-českým právnickým a ekonomickým slovníkem překládány jako „akciová společnost“ a „společnost s ručením omezeným“. Tyto společnosti jsou shodné z hlediska právního,

avšak přesný překlad „*sociedad anónima*“ by byl „anonymní společnost“. Opět jsem se tedy rozhodl použít jako překlad český právní název. „*Sociedad de responsabilidad limitada*“ jazykově odpovídá českému právnímu termínu.

5.2. Účastníci obchodních společností

„*Socio*“ je podle Španělsko-českého právníckého a ekonomického slovníku překládán jako „společník, partner“. Pro určení různých druhů společníků jsou ve španělštině použita přídavná jména značící jeho postavení ve společnosti. Pro označení společníka ve veřejné obchodní společnosti je ve španělském Obchodním zákoníku použito pouze slovo „*socio*“, což podle Španělsko-českého právníckého a ekonomického slovníku odpovídá českému společníkovi. Ve španělských komanditních společnostech je komanditista nazýván „*socio comanditario*“ a komplementář pak „*socio colectivo*“. Pro jazykově odpovídající překlad by tyto společníky bylo nutné překládat jako „komanditní společník“ a „kolektivní společník“. Pro účely překladu je však brán ohled na logické právní ekvivalenty a proto jsou tyto společníci ve Španělsko-českém právníckém a ekonomickém slovníku přeloženi jako komanditista a komplementář.

„*Accionista*“ je Španělsko-českým právníckým a ekonomickým slovníkem překládáno jako akcionář. Španělský pojem je tak právně i jazykově ekvivalentní s českým překladem.

„*Administrador*“ může být podle Španělsko-českého právníckého a ekonomického slovníku přeložen jako „administrátor nebo jednatel“. Z jazykového hlediska podle mne více odpovídá doslovný překlad administrátor. Z hlediska právního je ale vhodnější jej překládat jako jednatel.

Spojení „*Persona física / jurídica*“ překládá Španělsko-český právnícký a ekonomický slovník jako osoba fyzická / právnícká, což je z jazykového i právního hlediska naprosto stejné se španělskou verzí.

5.3. Vklad, podíl a základní kapitál

„*Aportación*“, v překladu podle Španělsko-českého právníckého a ekonomického slovníku vklad, je on-line slovníkem RAE definován jako „souhrn vložených statků“, což odpovídá definici vkladu v § 15 zákona č. 90/2012 Sb. Jazykově

i právně rovněž odpovídá dělení vkladů na peněžité a nepeněžité, v překladu „*dineraria*“ a „*no dineraria*“

„*Participación*“ je Španělsko-českým právnickým a ekonomickým slovníkem překládáno jako podíl nebo účast. Jazykově více odpovídá slovo účast, český právní řád naopak uvádí pojem podíl. Rozhodl jsem se tedy zachovat tvar právního ekvivalentu, tedy podíl.

„*Capital social*“ je podle Španělsko-českého právního slovníku základní kapitál společnosti. Z hlediska právního jsou tyto dva pojmy stejné, a proto jsem zvolil ve své práci tuto formu překladu. Jazykově správnější by však bylo tento pojem přeložit jako „společenský kapitál“.

5.4. Akcie

U akcií se z hlediska jejich podoby setkáváme s „*acción representada por título*“ což doslovně přeloženo jako „akcie představovaná listinou“ je právním ekvivalentem listinné akcie. Další možná podoba je tzv. „*acción representada por anotación en cuenta*“, doslovně přeložena jako „akcie představovaná záznamem v zápisu“ odpovídá z právního hlediska zaknihované akci. Španělsko-český právní a ekonomický slovník tyto akcie přímo nepřekládá, avšak překládá pojem „*anotación en cuenta*“ jako „zaknihování“ a pojem „*título*“ je on-line slovníkem RAE definován jako „listina, nesoucí s sebou určité majetkové právo“. Složením těchto dílčích překladů tak vzniká jazykově odpovídající překlad.

U listinných akcií se dále objevuje tzv. „*acción nominativa*“, která je Španělsko-českým právnickým a ekonomickým slovníkem přeložena jako „na jméno“. Jazykově i právně tak odpovídá jejímu českému ekvivalentu. Druhým typem listinné akcie je „*acción al portador*“, což podle překladu Španělsko-českého právního a ekonomického slovníku znamená „na majitele / nositele“. Z lingvistického hlediska je příbuznější pojmenování „na nositele“, avšak právně tato akcie odpovídá české akci na majitele.

5.5. Obecné pojmy

„*Registro mercantil*“, podle definice RAE „rejstřík sloužící k zápisu obchodních aktů a smluv v zákonem předepsaných případech“ je Španělsko-českým právnickým a

ekonomickým slovníkem přeloženo jako obchodní rejstřík, což je odpovídající jak z hlediska jazykového, tak právního.

„*Fundación*“ a „*disolución*“ jsem přeložil jako založení a zrušení. Z jazykové stránky věci by pro slovo „*disolución*“ bylo vhodnější jej překládat jako rozpuštění, avšak z hlediska shody v zákonné terminologii jsem se rozhodl jej překládat jako zrušení. Španělsko-český právnícký a ekonomický slovník tyto pojmy překládá jako „založení“ a „zánik/zrušení“. Právně jsou české a španělské pojmy totožné.

„*Razón social*“ definuje slovník RAE jako „jméno, pod kterým vystupuje veřejná obchodní, komanditní a akciová společnost“. V českém právním řádu toto odpovídá obchodní firmě, což potvrzuje překlad Španělsko-českého právníckého a ekonomického slovníku.

„*Domicilio*“ je do češtiny překládáno Španělsko-českým právníckým a ekonomickým slovníkem jako sídlo. Ve španělštině se ale nerozlišuje, zda jde o sídlo fyzické nebo právnícké osoby. V češtině se tento pojem významově větví na „sídlo“ např. společnosti, právnícké osoby a „bydliště“, vztahující se k fyzické osobě. Do určité míry jsou tak tyto pojmy z právního hlediska shodné, avšak španělský termín umožňuje dvojí jazykový výklad.

6. Glosář

Tento glosář jsem sestavil ze slov a slovních spojení, se kterými jsem se při psaní této práce setkával nejčastěji a která mi připadala nejdůležitější. Každé lemma v glosáři obsahuje slovo ve španělském originále, rod, koncovku množného čísla a český překlad.

Španělsky	Česky
Acción , <i>f (pl. -es)</i>	akcie
~ al portador	na majitele/držitele
~ nominative	na jméno
~ representada por anotaciones en cuenta	zaknihovaná
~ representada por título	listinná
Accionista , <i>mf (pl. -s)</i>	akcionář
Administrador , <i>m (pl. -es)</i>	administrátor/jednatel
Aportación , <i>f (pl. -es)</i>	vkład
~ dineraria	peněžitý
~ no dineraria	nepeněžitý
Capital social , <i>m (pl. -es)</i>	základní kapitál
Compañía , <i>f (pl. -s)</i>	společnost
Constitución , <i>f (pl. -es)</i>	založení
Denominación , <i>f (pl. -es)</i>	jméno, název
Domicilio , <i>m (pl. -s)</i>	bydliště, sídlo
Disolución , <i>f (pl. -es)</i>	zrušení, rozpuštění
Escritura de constitución , <i>f</i>	Společenská/zakládací smlouva

<i>(pl. -s)</i>	
Estatuto , <i>m (pl. -s)</i>	stanovy
Fundación , <i>f (pl. -es)</i>	založení
Junta general , <i>f (pl. -s)</i>	Valná hromada
~ ordinaria	řádná
~ extraordinaria	mimořádná
Participación , <i>f (pl. -es)</i>	podíl
Razón social , <i>f (pl. -es)</i>	obchodní firma
Registro Mercantil , <i>m (pl. -s)</i>	Obchodní rejstřík
Socio , <i>m (pl. -s)</i>	společník
~ colectivo	komplementář
~ comanditario	komanditista
Sociedad , <i>f (pl -es)</i>	společnost
~ anónima	akciová společnost
~ colectiva	veřejná obchodní společnost
~ en comandita simple	jednoduchá komanditní společnost
~ comanditaria por acciones	komanditní společnosti na akcie
~ de responsabilidad limitada	společnost s ručením omezeným

7. Závěr

Jako cíl své bakalářské práce jsem si určil porovnání pramenů českého a španělského práva obchodních společností a následné určení míry podobnosti a rozdílnosti této úpravy. Sekundární cíl pak byl analyzovat příslušnou právní terminologii v tomto oboru.

Jádro práce jsem rozdělil na českou a španělskou část. V každé části jsem nejprve stručně představil historii práva obchodních společností a jeho současné prameny v dané zemi. Poté následovalo přestavení jednotlivých druhů obchodních společností, které se zabývalo především stručnou charakteristikou typu společnosti, popisem procesu založení společnosti, shrnutím práv a povinností společníků a zrušení společnosti.

Na základě těchto sebraných informací jsem následně provedl srovnání právních pramenů a systému obchodních společností v České republice a ve Španělsku, přičemž jsem se zaměřil na jejich rozdíly. U právních pramenů jsou rozdíly patrné zejména v dualitě španělské právní úpravy a její odlišné struktuře.

Co se týče míry podobnosti samotných obchodních společností, je česká a španělská úprava velmi podobná, ale vyskytují se zde některé odlišnosti, které jsou podle mne významné. Například u společnosti s ručením omezeným je definována výše základního kapitálu a vklad není, co se týče jeho velikosti, nijak omezen. V českém systému je tomu přesně naopak, zákon stanovuje pouze výši minimálního vkladu a základní kapitál není stanoven. Z hlediska výše základního kapitálu se značně liší také úprava akciových společností, neboť český právní řád vyžaduje o čtvrtinu (tj. 20 000 EUR) vyšší základní kapitál nutný pro její založení. U španělských akciových společností rovněž není možné volit mezi monistickým a dualistickým uspořádáním orgánu společnosti.

Španělský systém obsahuje také tzv. komanditní společnost na akcie, což je hybrid mezi komanditní a akciovou společností, který česká právní úprava nezná. Úprava jednoduché komanditní společnosti a veřejné obchodní společnosti je až na formální rozdíly jako např. povinné náležitosti společenské smlouvy takřka totožná.

Po analýze právní terminologie musím konstatovat, že téměř u všech vybraných španělských pojmů existuje jak jazykový, tak právní ekvivalent.

Na závěr bych chtěl poznamenat, že se potvrdila má hypotéza, ve které jsem předpokládal, že právní úprava českých a španělských obchodních společností je z velké části totožná v důsledku čím dál hlubší právní a společenské integrace zemí Evropské Unie.

Resumé

El objetivo primario de esta tesis de diplomatura es presentar brevemente al lector la historia, tipos de sociedades y fuentes legales del derecho comercial en la República Checa y España y consecuentemente hacer un análisis comparativo de la legislación y determinar el nivel de similitud y diferencias entre el sistema checo y español. El objetivo secundario es elegir y analizar la terminología legal española.

Mi hipótesis es que debido a la integración cultural y política de los países en la Unión Europea, la semejanza en la legislación y el sistema de las sociedades mercantiles debería ser muy alta. En esta tesis intento confirmar o desmentir este supuesto.

La tesis está dividida en siete capítulos. Después de la introducción presento el sistema de las sociedades mercantiles checas, concentrando la historia del derecho mercantil, fuentes legales, disposiciones comunes de las sociedades y presentación detallada de los tipos de sociedades en la República Checa, dividida en los subcapítulos dedicados a la característica del tipo de sociedad, proceso de constitución, derechos y deberes de los socios y disolución de la empresa. En el capítulo dedicado a la sociedad de responsabilidad limitada también describo el sistema de los órganos sociales y en relación con sociedad anónima en la República Checa presento tipos fundamentales de las acciones.

El capítulo sobre las sociedades mercantiles españolas es temáticamente y estructuralmente idéntico al capítulo dedicado al sistema checo. Presento la historia del derecho mercantil español, fuentes legales, disposiciones comunes y la división de los tipos de sociedades en España, seguido por las características, proceso de constitución, derechos y deberes de los socios y proceso de disolución de las sociedades mercantiles en España. También detallo el sistema de los órganos sociales y tipos de acciones. Además describo el tipo de sociedad desconocido en la República Checa, sociedad comanditaria por acciones.

En base a la información recogida hago el análisis comparativo de las fuentes legales y tipos de sociedades españolas y checas, enfocado a determinar la medida de las similitudes y diferencias entre el sistema checo y español.

Luego realizo el análisis de la terminología legal española, elegida en base a la frecuencia de su presencia en las fuentes legales y en esta tesis. Durante el análisis uso el diccionario español-checo jurídico y económico, diccionario de la Real Academia Española y las fuentes legales correspondientes.

El análisis comparativo, que fue basado en la información obtenida durante la investigación en esta tesis confirmó mi hipótesis, pero también descubrí las diferencias esenciales en la legislación.

En mi opinión la diferencia fundamental en la legislación es la dualidad de las fuentes legales españolas y también las diferencias en la estructura de dichas fuentes. Las diferencias en el sistema de las sociedades mercantiles aparecen especialmente en las sociedades anónimas, donde difieren las cantidades de dinero en el capital social. En España no se puede elegir entre el sistema de la organización de los órganos de la sociedad dualista y monista. Además, el sistema de las sociedades españolas contiene la sociedad comanditaria por acciones, que no es conocida en la República Checa.

En lo que se refiere a las similitudes y diferencias de la terminología legal checa y española tengo que constatar que la mayoría aplastante de los términos legales españoles tiene su equivalente legal y lingüístico en la República Checa.

Seznam použité literatury

Právní předpisy

Zákon č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích

Código de Comercio – Obchodní zákoník

Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Sociedades de Capital

Tištěné zdroje

BRYNDA, J. *Španělsko-český právníký a ekonomický slovník*, Praha: Linde, 2007, ISBN 978-80-7201-669-3

CUADRADO RAMOS, José Daniel. *Manual de derecho mercantil*, Madrid: Starbook Editorial, 2012, ISBN 978-84-15457-09-1

ELIÁŠ, K., BEJČEK, J., HAJN, P., JEŽEK, J., A KOL. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2004, ISBN 80-7179-854-1

LOCHMANOVÁ, Ludmila. *Základy obchodního práva*. 1. Vyd., Ostrava: Key Publishing, 2009, ISBN 978-80-7418-044-6

NESNÍDAL, Jiří a DUŠKOVÁ Markéta. *Poradce: Obchodní korporace - zákon s komentářem*. Český Těšín: Poradce, s.r.o., 2014. ISSN 1211-2437

PELIKÁNOVÁ, Radka a HEJDA Jan. *Přehled obchodního práva*. 1. Vyd., Ostrava: Key Publishing, 2010, ISBN 978-80-7418-072-9

Internetové zdroje

http://iuridictum.pecina.cz/w/Obchodn%C3%AD_z%C3%A1kon%C3%ADk

<http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/akciova-spolecnost-v-nove-uprave-od-roku-2014-43858.html>

http://www.roedl.com/fileadmin/user_upload/Roedl_Czech_Republic/clanky/2013/DH_K_16.10.2013_PBU_KKE_TJA.pdf

<http://faculty.cua.edu/pennington/Law508/SpainLegalHistory.htm>

<http://josemarigorordo.wordpress.com/2010/04/28/las-ordenanzas-de-bilbao-de-1737-ejemplo-de-derechos-historicos-ni-amparados-ni-respetados/>

http://es.wikipedia.org/wiki/Derecho_mercantil

On-line slovník Španělské královské akademie, dostupný na www.rae.es

Stránky španělského Ministerstva průmyslu, energie a cestovního ruchu, věnující se právním formám obchodních společností ve Španělsku

<http://www.ipyme.org/es->

[ES/DesarrolloProyecto/FormasJuridicas/Paginas/FormasJuridicas.aspx](http://www.ipyme.org/es-ES/DesarrolloProyecto/FormasJuridicas/Paginas/FormasJuridicas.aspx)